પ્રકાશકન નં. ૩૩૧

વઆઇઝે કુર્આની

★ સંપાદક ★

હસન ભડકોદ્રવી

★ પ્રકાશન વિભાગ ★

દારુલ ઉલૂમ ભરૂચ, મહમૂદનગર

મુ. પો. કંથારીઆ-૩૯૨ ૧૬૨.

તા. જિ. ભરૂચ (ગુજરાત)

પ્રકાશન નં. ૩૩૧

વઝાઇફે કુર્આની

: સંપાદક :

હસન ભડકોદ્રવી

કિતાબનું નામ : વઝાઈફે કુર્આની

સંપાદક : હસન ભડકોદ્રવી

પ્રકાશન નં. : ૩૩૧

આવૃત્તિ : પહેલી

પ્રત : ૨૦૦1

પ્રકાશન વર્ષ : ૧૪૨૧ / ૨૦૦૦

મૂલ્ય : ૧૩/-

પ્રકાશક :

પ્રકાશન વિભાગ
દારુલ ઉલૂમ ભરૂચ–કંથારીઆ,
જિ. ભરૂચ–૩૯૨ ૧૬૨.

મુદ્રક :

રેઈનબો ઓફસેટ, ભરૂચ.
ફોન : (૦૨૬૪૨) ૪૪૦૭૬, ૪૩૯૬૪

✷ અનુક્રમ ✷

✪ વઝાઈફે કુર્આની ✪

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

★ સૂરએ ફાતિહાના ફઝાઈલ ★

(૧) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ સૂરએ ફાતિહા વિષે ફરમાવ્યું કે આ સબ્એ મષાની છે અને આ જ કુર્આને અઝીમ છે. *(બુખારી શરીફ)*

(૨) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) ફરમાવે છે કે સહાબએ કિરામ (રદિ.)ની એક જમાઅત પાણીની એક એવી જગ્યાએથી પસાર થઈ, જ્યાં એક આદમીને સાપે કરડી લીધો હતો. પાણીવાળાઓમાંથી એક માણસ આવ્યો અને કહેવા માંડયો કે તમારામાંથી કોઈ ઝાડફૂંક કરનાર છે ? પાણી પર એક માણસને સાપે કરડી લીધો છે. એક સહાબી ગયા અને તેના પર સૂરએ ફાતિહા પઢવાનું શરૂ કરી

દીધું, અહિંયા સુધી કે તે સાજોસમો થઈ ગયો. એમણે એના બદલામાં બકરીઓ આપી, જેમને લઈ તેઓ સહાબા (રદિ.)ની પાસે આવ્યા. સહાબએ કિરામ (રદિ.)એ એને નાપસંદ કર્યું અને કહ્યું કે તમે અલ્લાહની કિતાબ પર મહેનતાણું લીધું. સહાબએ કિરામ (રદિ.)ની આ જમાઅત મદીનએ મુનવ્વરહ પરત આવી અને એમણે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને પૂરો બનાવ કહી સંભળાવ્યો અને અરજ કરી : યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ! ફલાણાએ કિતાબુલ્લાહ પર મહેનતાણું લીધું. આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : "જે વાતો પર તમે અજર પ્રાપ્ત કરી શકો છો, એમાં સૌથી બેહતર કુર્આને કરીમ છે." *(બુખારી શરીફ)*

(૩) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.) બયાન કરે છે કે સહાબએ કિરામ (રદિ.)ની એક જમાઅત સફરમાં હતી. કોઈ આરબ કબીલા પાસેથી એ પસાર થઈ. સહાબએ કિરામ (રદિ.)એ મહેમાન બનવા માટે કહ્યું, તો એમણે ઈનકાર કરી દીધો અને કહેવા લાગ્યા કે તમારામાંથી કોઈ ઝાડફૂંક કરવાવાળો છે ? કારણ કે કબીલાના સરદારને સાપે કરડી લીધો છે. એક સહાબીએ કહ્યું : હા, એમણે એનો ઈલાજ સૂરએ ફાતિહા દ્વારા કર્યો અને તે સારો થઈ ગયો, તો એણે બકરીઓનું એક ઝૂંડ એમને દીધું. એમણે હુઝૂર (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને (આ વિષે કશી) વાત કર્યા વિના એને

(૭) હુઝૂર રસૂલે અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે કુર્આને કરીમની સઘળી સૂરતોમાં મહાનતમ્ સૂરહ સૂરએ ફાતિહા છે. *(બુખારી શ.)*

(૮) સૂરએ ફાતિહા દરેક બીમારી માટે શિફા છે.

(બયહકી, દારમી, ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૩)

(૯) એકવાર રસૂલે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ની પાસે હઝરત જિબ્રઈલ (અલૈ.) બેઠા હતા. એવામાં આકાશે એક જોરદાર ધમાકો થયો. હઝરત જિબ્રઈલ (અલૈ.)એ ઉપર જોઈને ફરમાવ્યું : આજે આસમાનનો તે દરવાજો ઊઘડયો છે, જે કદી ઊઘડતો ન હતો. પછી ત્યાંથી એક ફરિશ્તો હુઝૂર (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ની પાસે હાજર થઈને કહે છે : ખૂશ થઈ જાઓ, આપને બે નૂર એવાં અપાયાં છે, જે આપથી પહેલાં કોઈ નબીને અપાયાં નથી : (૧) સૂરએ ફાતિહા, (૨) સૂરએ બકરહની અંતિમ આયતો. *(મુસ્લિમ, નસાઈ)*

(૧૦) હદીસે કુદ્સીમાં છે : નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે; નમાઝ (સૂરએ ફાતિહા) મારા અને બંદાના દરમિયાન બે ભાગે વહેંચાયેલી છે. અડધી મારા માટે છે અને અડધી મારા બંદા માટે. મારો બંદો જે કાંઈ માંગશે તે એને અર્પણ કરાશે. પછી રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ

સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે બંદો જ્યારે "અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ રબ્બિલ આલમીન" કહે છે તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે મારા બંદાએ મારી હમ્દ (કૃતજ્ઞતા) કરી અને જ્યારે તે "અર્રહ્‌માનિર્રહીમ" કહે છે તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે મારા બંદાએ મારી તારીફ બયાન કરી. જ્યારે બંદો "માલિકિ યવ્મિદ્દીન" કહે છે તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે મારા બંદાએ મારી બુઝુર્ગી–મહાનતા બયાન કરી અને જ્યારે બંદો કહે છે : "ઇય્યાક નઅ્‌બુદુ વ ઇય્યાક નસ્તઈન" તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે આ આયત મારા અને મારા બંદાના દરમિયાન ભાગે પડતી છે (કારણ કે એમાં એક અંશ અલ્લાહ તઆલાની તારીફનો છે અને બીજો અંશ બંદાની દુઆનો છે). આ સાથે જ ફરમાવ્યું : મારા બંદાને તે બધું જ મળશે, જેની તેણે માંગણી કરી છે. બંદો જ્યારે "ઈહ્‌દિનસ્સિરાતલ મુસ્તકીમ......." કહે છે તો અલ્લાહ તઆલા ફરમાવે છે કે આ મારા બંદા માટે છે અને એને તે દરેક ચીજ મળશે, જેની તે માંગણી કરશે. *(તફસીરે મઝહરી)*

(૧૧) એક રિવાયતમાં આવ્યું છે કે જે માણસ સૂવાના ઈરાદે આડો પડે અને સૂરએ ફાતિહા તથા કુલ હુવલ્લાહુ અહદ પઢીને પોતાની ઉપર દમ કરી લે, તો તે મૌત સિવાય દરેક આફત–મુસીબતથી સુરક્ષિત રહેશે.

(હિસ્ન–ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૪)

(૧૨) એક અન્ય રિવાયતમાં છે કે અર્શના ખાસ

ખઝાનામાંથી મને ચાર ચીજો મળી છે કે બીજી કોઈ ચીજ એ ખઝાનામાંથી કોઈને મળી નથી : ૧. સૂરએ ફાતિહા, ૨. આયતુલ કુર્સી, ૩. સૂરએ બકરહની અંતિમ આયતો અને ૪. સૂરએ કવષર. *(ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૪)*

(૧૩) એક રિવાયતમાં આવ્યું છે કે હઝરત હસન બસરી (રહ.) હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)થી નકલ કરે છે કે જેણે સૂરએ ફાતિહા પઢી તો એણે જાણે તવરાત, ઈન્જીલ, ઝબૂર અને કુર્આન શરીફ પઢયાં લેખાશે.

(ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૪)

★ સકીનહનું ઊતરાણ ★

હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે કોઈ કૌમ અલ્લાહના ઘરોમાંથી કોઈ ઘરમાં એકત્ર થઈને કુર્આને મજીદની તિલાવત અને તેનો વિર્દ કરે છે તો એમના પર સકીનહ (આત્મશાંતિ) અવશ્ય નાઝિલ થાય છે અને અલ્લાહ તઆલાની રહમત એમને ઢાંકી લે છે અને રહમતના ફરિશ્તા એમને ઘેરી વળે છે અને અલ્લાહ તઆલા ફરિશ્તાઓની મજલિસમાં એમનો ઝિક્ર (ઉલ્લેખ) ફરમાવે છે.

(મુસ્લિમ)

(સ્થાન સમર્પિત)

اٰيَاتُهَا ٧ (١) سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ (٥) رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝٢ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝٣ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ۝٤ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝٥ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ۬ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ۝٧

ع ١

★ સૂરએ ફાતિહા ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

અલ્હમ્દુ લિલ્લાહિ રબ્બિલ્ આલમીન; અર્રહ્માનિર્રહીમ; માલિકિ યવ્મિદ્દીન. ઈય્યા–ક નઅ્બુદુ વ ઈય્યા–ક નસ્તઈન. ઈહ્દિનસ્સિરાતલ્ મુસ્તકીમ; સિરાતલ્લઝી–ન અન્અમ્ત અલયહિમ; ગય્રિલ્ મગ્ઝૂબિ અલય્હિમ્ વલદ્દાલ્લીન.

آياتها ٢٨٦ (٢) سُورَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ (٨٧) ركوعاتها ٤٠

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الۤمّۤ ① ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛۚ فِيْهِ ۛۚ
هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ② الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ
بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا
رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ③ وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ④ؕ
اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُوْنَ ⑤

معانقه (١) الجزء
عند المتأخرين

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ
تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝٦ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ
سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ۝٧

★ સૂરએ બકરહનો પહેલો રુકૂઅ ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

અલિફ્ લામ્ મીમ. ઝાલિકલ્ કિતાબુ લા રચ્બ ફીહિ; હુદલ્ લિલ્મુત્તકીનલ્લઝી–ન યુઅ્મિનૂ–ન બિલ્ ગયૂબિ વ યુકીમુન્નસ્સલા–ત વ મિમ્મા રઝક્નાહુમ્ યુન્ફિકૂ–ન; વલ્લઝી–ન યુઅ્મિનૂ–ન બિમા ઉન્ઝિ–લ ઈલયૂક વમા ઉન્ઝિ–લ મિન્ કબ્લિ–ક, વ બિલ્આખિરતિ હુમ્ યૂકિનૂન. ઉલાઈ–ક અલા હુદમ્ મિર્રબ્બિહિમ, વ ઉલાઈ–ક હુમુલ્ મુફ્લિહૂન. ઈન્નલ્લઝી–ન ક–ફ–રૂ સવાઉન્ અલયૂહિમ્ અ–અન્ઝર્તહુમ્ અમ્ લમ્ તુન્ઝિર્હુમ્ લા યુઅ્મિનૂન. ખ–તમલ્લાહુ અલા કુલૂબિહિમ્ વ અલા સમ્ઈહિમ્ વ અલા અબ્સારિહિમ્ ગિશાવતુંવ્ વ લહુમ્ અઝાબુન્ અઝીમ.

★ આયતુલ કુર્સીની ફઝીલત ★

(૧) હઝરત અબૂ ઉમામહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ દરેક નમાઝ પછી આયતુલ કુર્સી પઢશે તો એને જન્નતમાં દાખલ થવાથી મૌત સિવાય કોઈ ચીજ રોકી શકતી નથી. અર્થાત્ તેના અને જન્નતના દરમિયાન માત્ર મૌત જ આડરૂપ હશે (મરતાવેંત તે જન્નતમાં દાખલ થઈ જશે). *(નસાઈ, ઈબ્ને હિબ્બાન, અલ અહાદીસુસ્સહીહા : ૯૬૮)*

(૨) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો : દરેક ચીજની કોઈ બુલંદી (ટોચ–શિખર) હોય છે, કુર્આનની ટોચ સૂરએ બકરહ છે અને એમાં એક આયત તમામ કુર્આની આયતોની જાણે સરદાર છે. અર્થાત્ "આયતુલ કુર્સી." *(તિરમિઝી શરીફ)*

(૩) જે માણસ રાતે સૂતી વખતે આયતુલ કુર્સી પઢશે તો રાતભર શયતાન તેની પાસે આવશે નહિ. *(મુસ્લિમ શરીફ)*

(૪) રાતે સૂતી વખતે આયતુલ કુર્સી પઢનાર માટે અલ્લાહ તઆલા તરફથી એક મુહાફિઝ યા સુરક્ષક ફરિશ્તો નિયુક્ત રહેશે અને તેની પાસે શયતાન આવશે નહિ. *(બુખારી)*

(૫) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે

હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો : જે માણસ સવારે સૂરએ મુઅમિન (પારહ–૨૪)ની શરૂઆતની આયતો અને આયતુલ કુર્સી પઢી લેશે તો એમને પઢવાને કારણે સાંજ સુધી (આફતો અને નાપસંદ ચીજોથી) મહફૂઝ રહેશે અને જે માણસ એમને સાંજના સમયે પઢી લેશે તો સવાર સુધી (આફતો અને નાપસંદ ચીજોથી) મહફૂઝ રહેશે. *(તિરમિઝી શરીફ)*

(૬) ચાર વખત આયતુલ કુર્સી પઢવાનો સવાબ એક કુર્આન શરીફ પઢવા બરાબર છે. *(તફસીરે મવાહિબુર્રહમાન : ૧/૧૧)*

(૭) જે ઘરમાં આયતુલ કુર્સી પઢવામાં આવે છે, તો એ ઘરમાંથી શયતાન નાસી જાય છે. *(હાકિમ)*

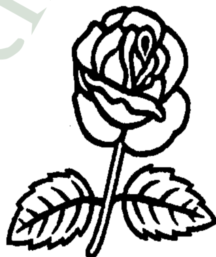
★ કુર્આન શરીફવાળા અલ્લાહ તઆલાના ખાસ લોકો છે ★

હઝરત અનસ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે અલ્લાહ તઆલા માટે અમુક લોકો તેના ખાસ ઘરના લોકો છે. સહાબએ કિરામ (રદિ.)એ અરજ કરી : તે કોણ લોકો છે ? આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : કુર્આને મજીદવાળા કે તે અલ્લાહ તઆલાના અહલ (નિકટવર્તી) અને ખાસ લોકો છે. *(મુસ્નદે અહમદ, ઈબ્ને માજહ, નસાઈ)*

(સ્થાન સમર્પિત)

اٰيَـةُ الْكُرْسِىْ

اَللّٰهُ لَآ اِلٰـهَ اِلَّا هُوَۚ اَلْحَىُّ الْقَيُّوْمُۚ لَا تَاْخُذُهٗ
سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌؕ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى
الْاَرْضِؕ مَنْ ذَا الَّذِىْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا
بِاِذْنِهٖؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْۚ
وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَىْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَآءَۚ
وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَۚ وَلَا يَئُوْدُهٗ
حِفْظُهُمَاۚ وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيْمُ ۝

★ આયતુલ કુર્સી ★

અલ્લાહુ લા ઈલા–હ ઈલ્લા હુવલ્ હય્યુલ્ કય્યૂમ. લા તઅ્ખુઝુહૂ સિ–નતુંવ્ વલા નવ્મ. લહૂ મા ફિસ્સમાવાતિ વમા ફિલ્અર્દ. મન ઝલ્લઝી યશ્ફઉ ઈન્દહૂ ઈલ્લા બિઈઝ્નિહ્. યઅ્લમુ મા બય્ન અય્દીહિમ વમા ખલ્ફહુમ, વલા યુહીતૂ–ન બિશય્ઈમ્ મિન ઈલ્મિહી ઈલ્લા બિમા શાઅ્. વ–સિ–અ કુર્સિય્યુહુસ્સમાવાતિ વલ્અર્દ, વલા યઊદુહૂ હિફ્ઝુહુમા વ હુવલ્ અલિય્યુલ અઝીમ.

[અર્થ : "અલ્લાહ તઆલા સિવાય કોઈ મા'બૂદ નથી, તે સદા જીવંત રહેનાર (અને) સર્વે (જગતો)નો રક્ષક છે, સંભાળનાર છે. તેને ઝોકું કે ઊંઘ આવતી નથી. આકાશો અને જમીનમાં જે કાંઈ પણ છે તે તેનું જ છે. એવો કોણ છે, જે તેના હુકમ વગર તેની પાસે કોઈની સિફારિશ કરી શકે ? તે લોકોની આગલી અને પાછલી બધી જ હાલતોને જાણે છે અને બધાં મળીને તેના ઈલ્મમાંથી કોઈ ચીજને પહોંચી (જાણી) શકતા નથી; પરંતુ જેટલું તે (જાહેર કરવા) ચાહે. તેની કુર્સીએ આકાશો અને પૃથ્વી બંનેને પોતાની અંદર સમાવી લીધાં છે અને તેના માટે એ બંનેનું રક્ષણ કંઈ ભારે નથી અને તે જ ઉચ્ચ અને મહાન છે."]

સૂરએ બકરહની અંતિમ બે આયતોની ફઝીલત

(૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે એક દિવસ હઝરત જિબ્રઈલ (અલૈ.) હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ની પાસે તશરીફ રાખતા હતા. એ જ સમય દરમિયાનમાં ઉપરથી એક ભારે અવાજ સાંભળ્યો. આપે (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) આકાશ તરફ માથું ઉઠાવ્યું અને ફરમાવ્યું કે આ આસમાનનો દરવાજો ખુલ્યો છે, જે આજથી પહેલાં કદી ખોલવામાં નથી આવ્યો. એમાંથી એક ફરિશ્તો ઊતર્યો. પછી ફરમાવ્યું કે આ ફરિશ્તો જમીન પર ઊતર્યો છે, જે આજથી પહેલાં કદી નથી ઊતર્યો. તે ફરિશ્તાએ આપ (સલ્લલ્લાહું અલયહિ વ સલ્લમ)ને સલામ કરી અને કહ્યું કે આપ ખૂશ થઈ જાઓ, એવાં બે (૨) નૂરને કારણે જે આપનેં અર્પણ કરવામાં આવ્યાં છે અને આપથી પહેલાં કદી કોઈ નબીને આપવામાં આવ્યાં નથી. એક, સૂરએ ફાતિહા અને બીજું, સૂરએ બકરહની અંતિમ આયતો (અર્થાત્ આમનર્રસૂલુ.....થી સૂરહના અંત સુધી). ફરિશ્તાએ કહ્યું કે આ બંને નૂરમાંથી જે પણ ભાગ આપ પઢશો (જે દુઆ પર શામેલ છે) તો આપે માંગેલી અને આપે ઈચ્છેલી ચીજ આપને જરૂર આપવામાં આવશે.

(મુસ્લિમ શરીફ)

(૨) એક હદીસમાં ઈરશાદ છે કે જે કોઈ માણસ કોઈ રાતે સૂરએ બકરહની અંતિમ બે આયતો (આમનર્રસૂલુ...થી સૂરહના અંત સુધી) પઢી લે, તો આ આયતો એના માટે કાફી થઈ જશે. *(બુખારી શ.–મુસ્લિમ શ.)*

મતલબ કે દરેક પ્રકારની બુરાઈ, નુકસાન અને કષ્ટદાયક ચીજથી એને પઢવાને કારણે હિફાઝત થઈ જશે.

(૩) એક હદીસમાં ઈરશાદ છે કે હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : સૂરએ બકરહનો અંતિમ ભાગ અલ્લાહ તઆલાની રહમતના ખઝાનામાંથી છે અને તેના અર્શની નીચે જે ખઝાનાઓ છે, તેમાંથી છે. આ તે ઉમ્મતને અર્પણ કરાયો છે, જેણે દુનિયા અને આખિરતની કોઈ ખૈર એવી છોડી નથી, જેના પર એ શામેલ ન હોય. (એમાં દરેક ખૈર–ખૂબી, ભલાઈ, મદદ, રહમત અને મગફિરતનો સવાલ કરી લેવામાં આવ્યો છે.) *(મિશ્કાતુલ મસાબીહ, દારમી)*

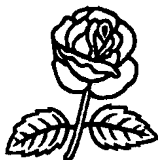
(૪) એક અન્ય હદીસમાં ઈરશાદ છે કે બેશક, અલ્લાહ તઆલાએ સૂરએ બકરહને એવી બે આયતો પર ખતમ ફરમાવી છે, જે મને તે મખ્સૂસ ખઝાનામાંથી આપવામાં આવી છે, જે અર્શની નીચે છે, જેથી તમે પોતે પણ એમને શીખો અને પોતાની અવરતોને પણ શીખવાડો, કારણ કે આ સાંગોપાંગ રહમત છે અને અલ્લાહ તઆલાની નઝદીકીનો સબબ છે અને દુઆ છે. *(દારમી, મિશ્કાત શરીફ : ૧૮૯)*

سورۂ بقرہ کی آخری دو آیتیں

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَ
الْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ
وَرُسُلِهٖ ۣ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۣ
وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۗ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ
مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ
وَاعْفُ عَنَّا ٚ وَاغْفِرْ لَنَا ٚ وَارْحَمْنَا ٚ اَنْتَ مَوْلٰىنَا
فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾

★ સૂરએ બકરહની અંતિમ બે આયતો ★

આમનર્રસૂલુ બિમા ઉન્ઝિ-લ ઈલયહિ મિર્રબ્બિહી વલ્મુઅ્મિનૂન. કુલ્લુન્ આ-મ-ન બિલ્લાહિ વ મલાઈ-ક-તિહી વ કુતુબિહી વ રુસુલિહ્. લા નુફર્રિકુ બય્ન અ-હ-દિમ્ મિર્રુસુલિહ્. વ કાલૂ સમિઅ્ના વ અ-તઅ્ના ગુફ્રા-ન-ક રબ્બના વ ઈલય્કલ્ મસીર. લા યુકલ્લિફુલ્લાહુ નફ્સન્ ઈલ્લા વુસ્અહા, લહા મા ક-સબત્ વ અલય્હા મક્ત-સ-બત્, રબ્બના લા તુઆખિઝ્ના ઈન્નસીના અવ્ અખ્તઅ્ના, રબ્બના વલા તહ્મિલ્ અલય્ના ઈસ્રન્ કમા હમલ્તહૂ અલલ્લઝી-ન મિન્ કબ્લિના, રબ્બના વલા તુહમ્મિલ્ના મા લા તા-ક-ત લના બિહ્. વઅ્ફુ અન્ના, વગ્ફિર્ લના, વર્હમ્ના, અન્ત મવ્લાના, ફન્સુર્ના અલલ્ કવ્મિલ્ કાફિરીન.

સૂરએ અલિફ લામ મીમ સિજદહના ફઝાઈલ

(૧) હઝરત જાબિર (રદિ.) ફરમાવે છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) જ્યાં સુધી સૂરએ અલિફ લામ મીમ સિજદહ (પારહ–૨૧) અને સૂરએ મુલ્ક પઢી લેતા ન હતા, ત્યાં સુધી સૂતા ન હતા. *(તિરમિઝી)*

(૨) એક રિવાયતમાં છે કે જેણે સૂરએ તબારકલ્લઝી.... અને સૂરએ અલિફ લામ મીમ સિજદહને મગરિબ અને ઈશા દરમિયાન પઢી તો જાણે એણે શબે કદ્રમાં કિયામ કર્યો. (એટલે કે એને શબે કદ્રમાં જાગીને ઈબાદત કરવા જેટલો સવાબ મળશે.) *(ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૮)*

(૩) એક રિવાયતમાં છે કે જેણે આ બન્ને સૂરતો પઢી, તો એના માટે સિત્તેર નેકીઓ લખવામાં આવે છે અને એની સિત્તેર બુરાઈઓ દૂર કરવામાં આવે છે. *(ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૮)*

(૪) હઝરત ખાલિદ ઈબ્ને મઅ્દાન (રદિ.) કહે છે કે મને આ રિવાયત પહોંચી છે કે એક માણસ ઘણો જ ગુનેહગાર હતો અને સૂરએ અલિફ લામ મીમ સિજદહ પઢયા કરતો હતો. એના સિવાય બીજું કંઈ જ પઢતો ન હતો. આ સૂરતે એ માણસ પર પોતાની પાંખો ફેલાવી દીધી કે હે રબ ! આ

માણસ મારી બહુ જ તિલાવત કરતો હતો. એની સિફારિશ કબૂલ કરી લેવામાં આવી અને હુકમ થઈ ગયો કે એની દરેક ખતા (ગુનાહ)ના બદલે એક નેકી લખી દેવામાં આવે. હઝરત ખાલિદ ઈબ્ને મઅ્દાન (રદિ.) આ પણ કહે છે કે આ સૂરત પોતાના પઢવાવાળા તરફથી કબરમાં ઝઘડે છે, વાદવિવાદ કરે છે અને કહે છે કે જો હું તારી કિતાબ (કુર્આન)નો એક અંશ છું, તો મારી સિફારિશ કબૂલ કર, નહિતર મને પોતાની કિતાબમાંથી મિટાવી દે અને તે પક્ષીનું સ્વરૂપ ધારણ કરી લે છે અને મય્યિત પર પોતાની પાંખો ફેલાવી દે છે અને એના પર અઝાબે કબ્ર થવાથી આડવાડ બની જાય છે. હઝરત ખાલિદ ઈબ્ને મઅ્દાન આ આખો મઝમૂન સૂરએ તબારક વિશે પણ નકલ કરે છે. *(ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૮)*

★ હિફ્ઝે કુર્આનની ફઝીલત ★

હઝરત અલી (રદિ.) નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)નો ઈરશાદ નકલ ફરમાવે છે કે જેણે કુર્આન શરીફ પઢ્યું અને પછી તેને હિફ્ઝ યાદ કર્યું (કંઠસ્થ કર્યું), તેના હલાલને હલાલ અને હરામને હરામ જાણ્યું તો અલ્લાહ તઆલા એને જન્નતમાં દાખલ ફરમાવશે અને તેના ઘરમાંથી એવા દસ માણસો વિષે તેની સિફારિશ કબૂલ ફરમાવશે, જેમના માટે દોઝખ વાજિબ થઈ ચૂકી હોય.

(તિરમિઝી, ઈબ્ને માજહ)

(સ્થાન સમર્પિત)

સૂરએ અલિફ લામ મીમ્ સિજ્દહ

آياتها ٣٠ | (٣٢) سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ (٧٥) | رُكُوْعَاتُهَا ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الٓمّٓ ﴿١﴾ تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢﴾ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ
لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿٣﴾ اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى
عَلَى الْعَرْشِ ۗ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا
شَفِيْعٍ ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٤﴾ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ
السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿٦﴾ الَّذِيْٓ
اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ
مِنْ طِيْنٍ ﴿٧﴾ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ
مَّهِيْنٍ ﴿٨﴾ ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ
لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿٩﴾
وَقَالُوْٓا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ
جَدِيْدٍ ۥ بَلْ هُمْ بِلِقَاۗئِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٠﴾ قُلْ
يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيْ وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿١١﴾ ع وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُوْنَ
نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا
وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوْقِنُوْنَ ﴿١٢﴾ وَلَوْ
شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ
الْقَوْلُ مِنِّيْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

ع ١ ١٤

اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣﴾ فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ

اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ

تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤﴾ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا

بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَّسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا

يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿١٥﴾ السجدة تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ

يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ؗ وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿١٦﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٧﴾ اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا

كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ؕ لَا يَسْتَوٗنَ ﴿١٨﴾ اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ؗ نُزُلًاۢ بِمَا

كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ وَاَمَّا الَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَمَاْوٰىهُمُ

النَّارُ ؕ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا فِيْهَا

وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ

السجدة ١٠

وقف غفران

تُكَذِّبُوْنَ ۝٢٠ وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى

دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝٢١ وَمَنْ

اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ؕ

اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ۝٢٢ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى

الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَآئِهٖ وَجَعَلْنٰهُ

هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۝٢٣ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً

يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا ؕ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا

يُوْقِنُوْنَ ۝٢٤ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ

فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۝٢٥ اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ

اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ

مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ ؕ اَفَلَا يَسْمَعُوْنَ ۝٢٦

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ الْمَآءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ

فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ ؕ

أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٨﴾ قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانتَظِرْ إِنَّهُم مُّنتَظِرُونَ ﴿٣٠﴾

★ તિલાવતની ફઝીલત ★

હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે કિયામતના દિવસે કુર્આને કરીમ આવશે અને પોતાના પઢવાવાળા માટે અલ્લાહ તઆલાની બારગાહમાં અરજ કરશે કે હે પરવરદિગાર ! આ બંદાને નવાઝી દે, તો એને કરામત (બુઝુર્ગી–મહાનતા)નો તાજ પહેરાવવામાં આવશે. પછી તે કહેશે : હે પરવરદિગાર ! હજુ પણ નવાઝિશ કરો, તો એને ઇઝઝતનો કિંમતી પોશાક પહેરાવવામાં આવશે. પછી તે કહેશે : હે પરવરદિગાર ! તું એનાથી રાજી થઈ જા, તો અલ્લાહ તઆલા એનાથી રાજી થઈ જશે અને તેને કહેવામાં આવશે કે કુર્આને કરીમની તિલાવત કરતો જા અને (જન્નતના દરજ્જાઓમાં) તરક્કી કરતો જા. જેમ કે, પ્રત્યેક આયતની તિલાવત પર એની નેકી વધારી દેવામાં આવશે. *(તિરમિઝી)*

(સ્થાન સમર્પિત)

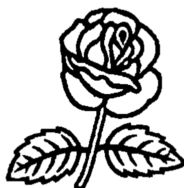
★ સૂરએ અલિફ લામ મીમ સિજદહ ★

અલિફ લામ મીમ, તન્ઝીલુલ્ કિતાબિ લા રયબ ફીહિ મિર્રબ્બિલ્ આ–લમીન. અમ્ યકૂલુનફ્તરાહુ બલ્ હુવલ્ હક્કુ મિર્રબ્બિ–ક લિતુન્ઝિ–ર કવ્મમ્ મા અતાહુમ્ મિન્ નઝીરિમ્ મિન્ કબ્લિ–ક લ–અલ્લહુમ્ યહ્તદૂન. અલ્લાહુલ્લઝી ખ–લ–કસ્સમાવાતિ વલ્અર્દ વમા બય્નહુમા ફી સિત્તતિ અય્યામિન્ ષુમ્મસ્તવા અલલ્ અર્શ. મા લકુમ્ મિન્ દૂનિહી મિંવ્વલિય્યિંવ્ વલા શફીઅ. અ–ફલા ત–તઝક્કરૂન. યુદબ્બિરુલ્ અમ્ર મિનસ્સમાઇ ઈલલ્ અર્દિ ષુમ્મ યઅ્રુજુ ઈલય્હિ ફી યવ્મિન્ કા–ન મિક્દારુહૂ અલ્ફ સ–નતિમ્ મિમ્મા તઉદ્દૂન. ઝાલિ–ક આલિમુલ્ ગયિબ વશ્શહાદતિલ્ અઝીઝુર્રહીમ; અલ્લઝી અહ્સ–ન કુલ્લ શય્ઈન્ ખ–લ–કહૂ વ બ–દ–અ ખલ્કલ્ ઈન્સાનિ મિન તીન. ષુમ્મ જ–અ–લ નસ્લહૂ મિન્ સુલા–લતિમ્ મિમ્માઇન્ મહીન. ષુમ્મ સવ્વાહુ વ ન–ફ–ખ ફીહિ મિર્રૂહિહી વ જ–અ–લ લકુમુસ્સમ્અ વલ્અબ્સા–ર વલ્અફ્ઈદહ્. કલીમમ્ મા તશ્કુરૂન. વ કાલૂ અ–ઈઝા દલલ્ના ફિલ્અર્દિ અ–ઈન્ના લફી ખલ્કિન્ જદીદ. બલ્ હુમ્ બિ–લિકાઇ રબ્બિહિમ્ કાફિરૂન. કુલ્ ય–તવફ્ફાકુમ્ મ–લકુલ્ મવ્તિલ્લઝી વુક્કિ–લ બિકુમ્ ષુમ્મ ઈલા રબ્બિકુમ્ તુર્જઊન.

વ લવ્ તરા ઈઝિલ્ મુજ્‌રિમૂ-ન નાકિસૂ રુઊસિહિમ્ ઈન્દ રબ્બિહિમ. રબ્બના અબ્સર્ના વ સમિઅ્‌ના ફર્જિઅ્‌ના નઅ્‌મલ્ સાલિહન્ ઈન્ના મૂકિનૂન. વ લવ્ શિઅ્‌ના લ-આતય્‌ના કુલ્લ નફ્‌સિન્ હુદાહા વલાકિન્ હક્કલ્ કવ્લુ મિન્ની લ-અમ્લઅન્ન જહન્ન-મ મિનલ્ જિન્નાતિ વન્નાસિ અજ્‌મઈન. ફ-ઝૂકૂ બિમા નસીતુમ્ લિકા-અ યવ્મિકુમ્ હાઝા. ઈન્ના નસીનાકુમ્ વ ઝૂકૂ અઝાબલ્ ખુલ્દિ બિમા કુન્તુમ્ તઅ્‌મલૂન. ઈન્નમા યુઅ્‌મિનુ બિઆયાતિનલ્લઝી-ન ઈઝા ઝુક્કિરૂ બિહા ખર્રૂ સુજ્જ-દંવ્વ સબ્બહૂ બિહમ્દિ રબ્બિહિમ્ વ હુમ્ લા યસ્તક્‌બિરૂન. ત-ત-જાફા જુનૂબુહુમ્ અનિલ્ મદાજિઈ યદ્‌ઊ-ન રબ્બહુમ્ ખવ્ફંવ્ વ ત-મ-અંવ્, વ મિમ્મા રઝક્‌નાહુમ્ યુન્ફિકૂન. ફલા તઅ્‌લમુ નફ્‌સુમ્ મા ઉખ્ફિ-ય લહુમ્ મિન્કુર્રતિ અઅ્‌યુન્. જઝાઅમ્ બિમા કાનૂ યઅ્‌મલૂન. અ-ફ-મન્ કા-ન મુઅ્‌મિનન્ ક-મન્ કા-ન ફાસિકા, લા યસ્તવૂન. અમ્મલ્લઝી-ન આમનૂ વ અમિલુસ્સાલિહાતિ ફ-લહુમ્ જન્નાતુલ્ મઅ્‌વા; નુઝુલમ્ બિમા કાનૂ યઅ્‌મલૂન. વ અમ્મલ્લઝી-ન ફ-સ-કૂ ફ-મઅ્‌વાહુમુન્નાર. કુલ્લમા અરાદૂ અંય્યખ્રુજૂ મિન્હા ઉઈદુ ફીહા વ કી-લ લહુમ્ ઝૂકૂ અઝાબન્નારિલ્લઝી કુન્તુમ્ બિહી તુકઝ્‌ઝિબૂન. વ-લનુઝીકન્નહુમ્ મિનલ્ અઝાબિલ્ અદના દૂનલ્ અઝાબિલ્ અક્‌બરિ લ-અલ્લહુમ્ યર્જિઊન. વ મન્ અઝ્‌લમુ મિમ્મન્ ઝુક્કિ-ર બિઆયાતિ રબ્બિહી ષુમ્મ

અઅ્રૂ–દ અન્હા, ઈન્ના મિનલ્ મુજ્રિમી–ન મુન્તકિમૂન.

વ લ–કદ્ આતય્ના મૂસલ્ કિતા–બ ફલા તકુન્ ફી મિર્યતિમ્ મિલ્લિકાઈહી વ જ–અલ્નાહુ હુદલ્ લિ–બની ઈસ્રાઈલ. વ જઅલ્ના મિન્હુમ્ અઈમ્મતંય્યહ્દૂ–ન બિ–અમ્રિના લમ્મા સ–બરૂ, વ કાનૂ બિ–આયાતિના યૂકિનૂન. ઈન્ન રબ્બ–ક હુ–વ યફ્સિલુ બય્નહુમ્ યવ્મલ્ કિયામતિ ફીમા કાનૂ ફીહિ યખ્તલિફૂન. અ–વ–લમ્ યહ્દિ લહુમ્ કમ્ અહ્લક્ના મિન્ કબ્લિહિમ્ મિનલ્ કુરૂનિ યમ્શૂ–ન ફી મસાકિનિહિમ્, ઈન્ન ફી ઝાલિ–ક લ–આયાતિન્ અ–ફલા યસ્મઊન. અ–વ–લમ્ ય–રવ્ અન્ના નસૂકુલ્ મા–અ ઈલલ્ અર્દિલ્ જુરુઝિ ફ–નુખ્રિજુ બિહી ઝર્અન્ તઅ્કુલુ મિન્હુ અન્આમુહુમ્ વ અન્ફુસુહુમ્. અ–ફલા યુબ્સિરૂન. વ યકૂલૂ–ન મતા હાઝલ્ ફત્હુ ઈન્ કુન્તુમ્ સાદિકીન. કુલ્ યવ્મલ્ ફત્હિ લા યન્ફઉલ્લઝી–ન ક–ફ–રૂ ઈમાનુહુમ્ વલા હુમ્ યુન્ઝરૂન. ફ–અઅ્રિદ્ અન્હુમ્ વન્તઝિર્ ઈન્નહુમ્ મુન્તઝિરૂન.

★ સૂરએ યાસીનના ફઝાઈલ ★

(૧) હઝરત અનસ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે દરેક ચીજનું એક દિલ હોય છે, કુર્આનનું દિલ યાસીન શરીફ છે. જેણે સૂરએ યાસીન પઢી તો અલ્લાહ તઆલા એના માટે દસ કુર્આન ખતમ કરવાનો સવાબ લખશે. *(તિરમિઝી)*

(૨) હઝરત મઅકલ ઈબ્ને યસાર (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે સૂરએ યાસીન કુર્આને મજીદનું દિલ છે. જે એને અલ્લાહ તઆલાની રઝામંદી મેળવવા માટે અને આખિરતનો સવાબ મેળવવાની નિય્યતે પઢે છે, તો એની મગફિરત થઈ જાય છે. તમે પોતાના મુર્દાઓ પર યાસીન શરીફ પઢતા રહો. (અર્થાત્ જ્યારે સકરાતનો સમય હોય તો એને પઢી સંભળાવો.) *(અબૂ દાઉદ, નસાઈ, ઈબ્ને માજહ, હિસ્ન)*

(૩) હઝરત અતાઅ્ ઈબ્ને અબી રિબાહ (તાબિઈ) (રહ.) ફરમાવે છે કે મને આ હદીસ પહોંચી છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે જે માણસ સવારના સમયે સૂરએ યાસીન પઢી લેશે તો (સાંજ સુધીની) એની હાજતો પૂરી કરી દેવામાં આવશે. *(દારમી–મિશ્કાત)*

(૪) રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ

ફરમાવ્યું, "જે વ્યક્તિ દરરોજ રાતે સૂરએ યાસીન પઢે છે, તો એની મગફિરત કરી દેવામાં આવે છે." *(બયહકી)*

(૫) રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું, "જે વ્યક્તિ દરરોજ રાતે સૂ. યાસીન પઢે છે, તો એનો જયારે ઈન્તિકાલ થશે ત્યારે શહીદનો મરતબો મેળવશે." *(તબરાની)*

(૬) એક રિવાયતમાં છે કે હુઝૂરે અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે મારું દિલ ચાહે છે કે સૂરએ યાસીન મારા દરેક ઉમ્મતીના દિલમાં હોય.

(ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૦૬)

(૭) એક રિવાયતમાં આવ્યું છે કે સૂરએ યાસીનનું નામ તવરાતમાં મુઅમ્મહ છે કે તે પોતાના પઢવાવાળા માટે દુનિયા અને આખિરતની ભલાઈઓ પર શામેલ છે અને એને પઢવાથી દુનિયા તથા આખિરતની મુસીબત દૂર થઈ જાય છે. વળી, એ આખિરતની ગભરાહટને દૂર કરી દે છે. આ સૂરહનું નામ રાફિઅહ–ખાફિઝહ પણ છે. અર્થાત્ મુઅમિનોના મરતબાઓને બુલંદ કરનારી અને કાફિરોને પરાસ્ત કરનારી. *(ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૦૬)*

✪ સૂરએ યાસીન ✪

(٣٦) سُوْرَةُ يٰسٓ مَكِّيَّةٌ (٤١)
اٰيَاتُهَا ٨٣ رُكُوْعَاتُهَا ٥

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يٰسٓ ۚ ﴿١﴾ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ﴿٢﴾ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣﴾ عَلٰى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٤﴾ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ﴿٥﴾ لِتُنْذِرَ قَوْمًا
مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ﴿٦﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى
اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٧﴾ اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا
فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ
اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ
لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿٩﴾ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ

بِالْغَيْبِ ۚ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ﴿١١﴾ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ

الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَاٰثَارَهُمْ ؕ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ

فِيْٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٢﴾ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ ۘ

اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿١٣﴾ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ

فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿١٤﴾

قَالُوْا مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ

شَيْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿١٥﴾ قَالُوْا رَبُّنَا يَعْلَمُ

اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٧﴾

قَالُوْٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ

لَيَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٨﴾ قَالُوْا طَآئِرُكُمْ مَّعَكُمْ ؕ

اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَجَآءَ مِنْ

اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ رَجُلٌ يَّسْعٰى قَالَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٠﴾

اتَّبِعُوْا مَنْ لَّا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢١﴾

وقف غفران ع وقف لازم

وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۲﴾

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا
تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ﴿۲۳﴾ اِنِّيْٓ اِذًا
لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾ اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ﴿۲۵﴾
قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ ؕ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾ بِمَا
غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿۲۷﴾ وَمَآ اَنْزَلْنَا
عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا
مُنْزِلِيْنَ ﴿۲۸﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ
خٰمِدُوْنَ ﴿۲۹﴾ يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ
رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۰﴾ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا
قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۳۱﴾ وَاِنْ
كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿۳۲﴾ ع وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ
الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ

وقف غفران

ربع

يَأْكُلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّ اَعْنَابٍ
وَّ فَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ﴿٣٤﴾ لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ
وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ سُبْحٰنَ الَّذِيْ
خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ
حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ
اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَ كُلٌّ
فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا
يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَ لَا
هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٤﴾

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ
رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ
اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا
اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ
ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً
تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً
وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٠﴾ ع وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَاِذَا
هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ﴿٥١﴾ قَالُوْا
يٰوَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ سکتۃ هٰذَا مَا وَعَدَ
الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ اِلَّا
صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٥٣﴾

ع ٣ ٤
وقف لازم وقف منزل وقف غفران

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِيْ
شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ عَلَى
الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ
مَّا يَدَّعُوْنَ ﴿٥٧﴾ سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا
الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ
يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِيْنٌ ﴿٦٠﴾ وَّاَنِ اعْبُدُوْنِيْ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾
وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا
تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿٦٣﴾
اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ
عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ
بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى

وقف غفران ١٢

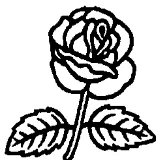
أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ
نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا
مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي
الْخَلْقِ ۭ أَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِيْ
لَهٗ ۭ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦٩﴾ لِّيُنْذِرَ
مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾ أَوَلَمْ
يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيْنَآ أَنْعَامًا
فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ
وَمِنْهَا يَأْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ۭ
أَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً
لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا
نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾ أَوَلَمْ يَرَ

ع ٤ ١٧ ٣

وقف لازم

الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ
مُّبِيْنٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ۭ قَالَ مَنْ يُّحْيِ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ
اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُۨ ﴿٧٩﴾ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ
مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾
اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓي
اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۭ بَلٰي ۤ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ
اِذَآ اَرَادَ شَـيْـــًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحٰنَ
الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾

وقف غفران ١٢
ع ٥ ٤

★ સૂરએ યાસીન ★

યાસીન. વલ્કુર્આનિલ્ હકીમ; ઈન્ન–ક લમિનલ્ મુર્સલી–ન; અલા સિરાતિમ્ મુસ્તકીમ. તન્ઝીલલ્ અઝીઝિર્રહીમ; લિતુન્ઝિ–ર કવ્મમ્ મા ઉન્ઝિ–ર આબાઉહુમ્ ફ–હુમ્ ગાફિલૂન. લકદ્ હક્કલ્ કવ્લુ અલા અક્ષરિહિમ્ ફ–હુમ્ લા યુઅ્મિનૂન. ઈન્ના જઅલ્ના ફી અઅ્નાકિહિમ્ અગ્લાલન્ ફ–હિ–ય ઈલલ્ અઝ્કાનિ ફ–હુમ્ મુક્મહૂન. વ જઅલ્ના મિમ્ બયનિ અય્દીહિમ્ સદ્દંવ્ વ મિન્ ખલ્ફિહિમ્ સદન્ ફ–અગ્શયનાહુમ્ ફ–હુમ્ લા યુબ્સિરૂન. વ સવાઉન્ અલયહિમ્ અ–અન્ઝર્તહુમ્ અમ્ લમ્ તુન્ઝિર્હુમ્ લા યુઅ્મિનૂન. ઈન્નમા તુન્ઝિરુ મનિત્ત–બ–અઝ્ઝિક્ર વ ખશિયર્રહ્મા–ન બિલ્ગયબિ, ફ–બશ્શિર્હુ બિમગ્ફિ–રતિંવ્ વ અજ્રિન્ કરીમ. ઈન્ના નહ્નુ નુહ્યિલ્ મવ્તા વ નક્તુબુ મા કદમૂ વ આષા–રહુમૂ, વ કુલ્લ શયઈન્ અહ્સયનાહૂ ફી ઈમામિમ્ મુબીન.

વદ્રિબ્ લહુમ્ મ–ષ–લન્ અસ્હાબલ કર્યહ્. ઈઝ્ જાઅહલ્ મુર્સલૂન. ઈઝ્ અર્સલ્ના ઈલયહિમુષ્નયનિ ફ–કઝ્ઝબૂહુમા ફ–અઝ્ઝઝ્ના બિ–ષાલિષિન્ ફ–કાલૂ ઈન્ના ઈલયકુમ મુર્સલૂન. કાલૂ મા અન્તુમ્ ઈલ્લા બ–શરુમ્ મિષ્લુના; વમા અન્ઝલર્રહ્માનુ મિન્ શયઈન્; ઈન્ અન્તુમ્ ઈલ્લા તક્ઝિબૂ–ન. કાલૂ રબ્બુના યઅ્લમુ ઈન્ના ઈલયકુમ્, લ–મુર્સલૂન. વમા અલયના ઈલ્લલ્ બલાગુલ્ મુબીન. કાલૂ

ઈન્ના ત–તય્યર્ના બિકુમ્, લ–ઈલ્લમ્ તન્તહૂ લ–નર્જુમન્નકુમ્ વ લ–યમસ્સન્નકુમ્ મિન્ના અઝાબુન્ અલીમ. કાલૂ તાઈરુકુમ્ મ–અ–કુમ્, અ–ઈન્ ઝુક્કિર્તુમ્, બલ્ અન્તુમ્, કવ્મુમ્ મુસ્રિફૂન. વ જા–અ મિન્ અક્સલ્ મદી–નતિ રજુલું ય્યસ્આ, કા–લ યા કવ્મિત્તબિઉલ્ મુર્સલીનત્તબિઉ મન્ લા યસ્અલુકુમ્ અજ્રંવ્ વ હુમ્ મુહ્તદૂન.

વ–માલિ–ય લા અઅ્બુદુલ્લઝી ફ–ત–રની વ ઈલયહિ તુર્જઊન. અ–અત્તખિઝુ મિન્ દૂનિહી આલિ–હતન્ ઈંય્યુરિદ્નિર્રહ્માનુ બિ–દુર્રિલ્લા તુગ્નિ અન્ની શફાઅતુહુમ્ શય્અંવ્વલા યુન્કિઝૂન. ઈન્ની ઈઝલ્લ ફી દલાલિમ્ મુબીન. ઈન્ની આમન્તુ બિ–રબ્બિકુમ્ ફસ્મઊન. કીલદ્ખુલિલ્ જન્ન–ત, કા–લ યા લય્ત કવ્મી યઅ્લમૂ–ન; બિમા ગ–ફ–ર–લી રબ્બી વ જ–અ–લની મિનલ્ મુક્રમીન. વમા અન્ઝલ્ના અલા કવ્મિહી મિમ્ બઅ્દિહી મિન્ જુન્દિમ્ મિનસ્સમાઈ વ મા કુન્ના મુન્ઝિલીન. ઈન્ કાનત્ ઈલ્લા સય્હતંવ્ વા–હિ–દતન્ ફ–ઈઝા હુમ્ ખામિદૂન. યા હસ્રતન્ અલલ્ ઈબાદિ, મા યઅ્તીહિમ્ મિર્રસૂલિન્ ઈલ્લા કાનૂ બિહી યસ્તહ્ઝિઊન. અલમ્ ય–રવ્ કમ્ અહ્લક્ના કબ્લહુમ્ મિનલ્ કુરૂનિ અન્નહુમ્ ઈલય્હિમ્ લા યર્જિઊન. વ ઈન્ કુલ્લુલ્લમ્મા જમીઉલ્લદય્ના મુહ્દરૂન.

વ આયતુલ્લહુમુલ્ અર્દુલ્ મય્તતુ, અહ્યય્નાહા વ અખ્રજ્ના મિન્હા હબ્બન્ ફ–મિન્હુ યઅ્કુલૂન, વ જ–અલ્ના ફીહા જન્નાતિમ્ મિન્નખીલિંવ્વ અઅ્નાબિંવ્વ ફજ્જર્ના ફીહા

મિનલ્ ઉયૂનિ; લિ–યઅ્કુલૂ મિન્ ષ–મરિહી; વમા અમિલત્હુ અયદીહિમ્, અ–ફલા યશ્કુરૂન. સુબ્હાનલ્લઝી ખ–લ–કલ્ અઝ્વા–જ કુલ્લહા મિમ્મા તુમ્બિતુલ્ અર્દુ વ મિન્ અન્ફુસિહિમ્ વ મિમ્મા લા યઅ્લમૂન. વ આયતુલ્લહુમુલ્ લય્લુ નસ્લખુ મિન્હુન્નહા–ર ફ–ઈઝા હુમ્ મુઝ્લિમૂ–ન; વશ્શમ્સુ તજ્રી લિ–મુસ્તકર્રિલ્ લહા, ઝાલિ–ક તક્દીરુલ અઝીઝિલ્ અલીમ. વલ્ક–મ–ર કદર્નાહુ મનાઝિ–લ હત્તા આ–દ કલ્ઉર્જૂનિલ્ કદીમ. લશ્શમ્સુ યમ્બગી લહા અન્ તુદ્રિ–કલ્ ક–મ–ર વ લલ્લય્લુ સાબિકુન્નહારિ, વ કુલ્લુન્ ફી ફ–લકિંય્યસ્બહૂન. વ આયતુલ્લહુમ્ અન્ના હમલ્ના ઝુર્રિય્ય–તહુમ્ ફિલ્ફુલ્કિલ્ મશ્હૂનિ; વ ખ–લક્ના લહુમ્ મિમ્મિષ્લિહી મા યર્કબૂન. વ ઈન્નશઅ્ નુગ્રિક્હુમ્ ફલા સ–રી–ખ લહુમ્ વલા હુમ્ યુન્કઝૂ–ન; ઈલ્લા રહ્મતમ્ મિન્ના વ મતાઅન્ ઈલા હીન. વ ઈઝા કી–લ લહુમુત્તકૂ મા બય્ન અય્દીકુમ્ વમા ખલ્ફકુમ્ લઅલ્લકુમ્ તુર્હમૂન. વમા તઅ્તીહિમ્ મિન્ આ–યતિમ્ મિન્ આયાતિ રબ્બિહિમ્ ઈલ્લા કાનૂ અન્હા મુઅ્રિદીન. વ ઈઝા કી–લ લહુમ્ અન્ફિકૂ મિમ્મા ર–ઝ–કકુમુલ્લાહુ; કાલલ્લઝી–ન ક–ફ–રૂ લિલ્લઝી–ન આમનૂ અ–નુત્ઈમુ મલ્લવ્ યશાઉલ્લાહુ અત્અ–મ–હૂ, ઈન્ અન્તુમ્ ઈલ્લા ફી દલાલિમ્ મુબીન. વ ય–કૂલૂ–ન મતા હાઝલ્ વઅ્દુ ઈન્ કુન્તુમ્ સાદિકીન. મા યન્ઝુરૂ–ન ઈલ્લા સય્હતંવ્ વા–હિ–દતન્ તઅ્ખુઝુહુમ્ વ હુમ્ યખિસ્સિમૂન. ફલા

યસ્તતીઊ–ન તવ્સિ–યતંવ્ વલા ઈલા અહ્‌લિમ્ યર્જિઊન.

વ નુ–ફિ–ખ ફિસ્સૂરિ ફ–ઈઝા હુમ્ મિનલ્ અજ્દાષિ ઈલા રબ્બિહિમ્ યન્સિલૂન. કાલૂ યા વય્લના મમ્ બ–અ–ષના મિમ્મર્કદિના; હાઝા મા વ–અ–દર્રહ્‌માનુ વ સ–દ–કલ્ મુર્સલૂન. ઈન્ કાનત્ ઈલ્લા સયૂહતંવ્ વા–હિ–દતન્ ફ–ઈઝા હુમ્ જમીઉલ્લ–દય્ના મુહ્‌દરૂન. ફલ્યવ્મ લા તુઝ્લમુ નફ્સુન્ શય્અંવ્ વલા તુજઝવ્ન ઈલ્લા મા કુન્તુમ્ તઅ્મલૂન. ઈન્ન અસ્હાબલ્ જન્નતિલ્ યવ્મ ફી શુગુલિન્ ફાકિહૂન. હુમ્ વ અઝ્વાજુહુમ્ ફી ઝિલાલિન્ અલલ્ અરાઈકિ મુત્તકિઊન. લહુમ્ ફીહા ફાકિ–હતુંવ્ વ લ–હુમ્ મા યદઊન. સલામુન્, કવ્લમ્ મિર્રબ્બિર્રહીમ. વમ્તાઝુલ્ યવ્મ અય્યુહલ મુજ્રિમૂન. અલમ્ અઅ્હદ્ ઈલયકુમ્ યા બની આદ–મ અલ્લા તઅ્બુદુશ્શય્તા–ન, ઈન્નહૂ લકુમ્ અદુવ્વુમ્ મુબીન. વ અનિઅ્બુદૂની, હાઝા સિરાતુમ્ મુસ્તકીમ. વ લ–કદ્ અદલ્લ મિન્કુમ્ જિબિલ્લન્ કષીરન્, અ–ફ–લમ્ તકૂનૂ તઅ્કિલૂન. હાઝિહી જહન્નમુલ્લતી કુન્તુમ્ તૂઅદૂન. ઈસ્લવ્હલ્ યવ્મ બિમા કુન્તુમ્ તક્ફુરૂન. અલ્યવ્મ નખ્તિમુ અલા અફ્વાહિહિમ્ વ તુકલ્લિમુના અય્દીહિમ્ વ તશ્હદુ અર્જુલુહુમ્ બિમા કાનૂ યક્સિબૂન. વ લવ્ નશાઉ લ–તમસ્ના અલા અઅ્યુનિહિમ્ ફસ્ત–બકુસ્સિરા–ત ફ–અન્ના યુબ્સિરૂન. વ લવ્ નશાઉ લ–મ–સખ્નાહુમ્ અલા મકા–નતિહિમ્ ફ–મસ્તતાઊ મુદિય્યંવ્ વલા યર્જિઊન.

વ મન્નુઅમ્મિર્હુ નુનક્કિસ્હુ ફિલ્ખલ્કિ, અ–ફલા

યઅ્કિલૂન. વમા અલ્લમ્નાહુશ્શિઅ્ર વમા યમ્બગી લહૂ, ઈન્ હુ-વ ઈલ્લા ઝિક્રુંવ્વ કુર્આનુમ્ મુબીન; લિ-યુન્ઝિ-ર મન્ કા-ન હય્યંવ્વ-યહિક્કલ્ કવ્લુ અલલ્ કાફિરીન. અ-વ-લમ્ ય-રવ્ અન્ના ખ-લક્ના લહુમ્ મિમ્મા અમિલત્ અય્દીના અન્આમન્ ફ-હુમ્ લહા માલિકૂન. વ ઝલ્લલ્નાહા લહુમ્ ફ-મિન્હા રકૂબુહુમ્ વ મિન્હા યઅ્કુલૂન. વ લહુમ્ ફીહા મનાફિઉ વ મશારિબુ, અ-ફલા યશ્કુરૂન. વત્ત-ખ-ઝૂ મિન્ દૂનિલ્લાહિ આલિ-હ-તલ્ લઅલ્લહુમ્ યુન્સરૂન. લા યસ્તતીઊ-ન નસ્રહુમ્; વ હુમ્ લહુમ્ જુન્દુમ્ મુહ્દરૂન. ફલા યહ્ઝુન્ક કવ્લુહુમ્. ઈન્ના નઅ્લમુ મા યુસિર્રૂ-ન વમા યુઅ્લિનૂન. અ-વ-લમ્ ય-રલ્ ઈન્સાનુ અન્ના ખલક્નાહુ મિન્નુત્ફતિન્ ફ-ઈઝા હુ-વ ખસીમુમ્ મુબીન. વ દ-ર-બ લના મ-ષ-લંવ્ વ ન-સિ-ય ખલ્કહૂ, કા-લ મંય્યુહ્યિલ્ ઈઝા-મ વ હિ-ય રમીમ. કુલ્ યુહ્યીહલ્લઝી અન્શ-અ-હા અવ્વ-લ મર્રતિંવ્ વ હુ-વ બિકુલ્લિ ખલ્કિન્ અલીમ; અલ્લઝી જ-અ-લ લકુમ્ મિનશ્શ-જરિલ્ અખ્દરિ નારન્ ફ-ઈઝા અન્તુમ્ મિન્હુ તૂકિદૂન. અ-વ લય્સલ્લઝી ખ-લ-કસ્સમાવાતિ વલ્અર્દ બિ-કાદિરિન્ અલા અંય્યખ્લુ-ક મિષ્લહુમ્; બલા; વ હુ-વલ્ ખલ્લાકુલ્ અલીમ. ઈન્નમા અમ્રુહૂ ઈઝા અ-રા-દ શય્અન્ અંય્યકૂ-લ લહૂ કુન્ ફ-યકૂન. ફ-સુબ્હાનલ્લઝી બિ-યદિહી મ-લકૂતુ કુલ્લિ શયઈવ્ વ ઈલયહિ તુર્જઊન.

★ સૂરએ રહમાનની ફઝીલત ★

એક રિવાયતમાં આવ્યું છે કે જે માણસ સૂરએ હદીદ, સૂરએ વાકિઅહ અને સૂરએ રહમાન પઢે છે, તો એને જન્નતુલ ફિરદૌસના રહેવાવાળાઓમાં પુકારવામાં આવે છે.

(ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૭)

آیاتها ٧٨ (٥٥) سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ مَدَنِيَّةٌ (٩٧) رکوعاتها ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○

اَلرَّحْمٰنُ ۙ﴿١﴾ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ؕ﴿٢﴾ خَلَقَ الْاِنْسَانَ ۙ﴿٣﴾ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾ اَلشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۙ﴿٥﴾ وَّالنَّجْمُ وَ الشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ﴿٦﴾ وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ۙ﴿٧﴾ اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ﴿٨﴾ وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ﴿٩﴾ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ۙ﴿١٠﴾

فِيْهَا فَاكِهَةٌ ۙ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ۝۱۱ وَالْحَبُّ
ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝۱۲ فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ ۝۱۳ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱۴
وَخَلَقَ الْجَاۗنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ۝۱۵ فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝۱۶ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝۱۷
فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝۱۸ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
يَلْتَقِيٰنِ ۝۱۹ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيٰنِ ۝۲۰ فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝۲۱ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝۲۲
فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝۲۳ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَئٰتُ
فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ۝۲۴ فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ۝۲۵
كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝۲۶ وَّيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ
ذُو الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ۝۲۷ فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ ۝۲۸ يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ع ۱۱ النصف

كُلَّ يَوۡمٍ هُوَ فِيۡ شَاۡنٍ ۚ﴿٢٩﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٠﴾
سَنَفۡرُغُ لَكُمۡ اَيُّهَ الثَّقَلٰنِ ۚ﴿٣١﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٢﴾ يٰمَعۡشَرَ الۡجِنِّ وَالۡاِنۡسِ اِنِ اسۡتَطَعۡتُمۡ
اَنۡ تَنۡفُذُوۡا مِنۡ اَقۡطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ
فَانۡفُذُوۡا ؕ لَا تَنۡفُذُوۡنَ اِلَّا بِسُلۡطٰنٍ ۚ﴿٣٣﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٤﴾ يُرۡسَلُ عَلَيۡكُمَا شُوَاظٌ مِّنۡ
نَّارٍ ۙ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنۡتَصِرٰنِ ۚ﴿٣٥﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٦﴾ فَاِذَا انۡشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتۡ وَرۡدَةً
كَالدِّهَانِ ۚ﴿٣٧﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٨﴾
فَيَوۡمَئِذٍ لَّا يُسۡـَٔلُ عَنۡ ذَنۡۢبِهٖۤ اِنۡسٌ وَّلَا جَآنٌّ ۚ﴿٣٩﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٠﴾ يُعۡرَفُ الۡمُجۡرِمُوۡنَ بِسِيۡمٰهُمۡ
فَيُؤۡخَذُ بِالنَّوَاصِيۡ وَالۡاَقۡدَامِ ۚ﴿٤١﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيۡ يُكَذِّبُ بِهَا

اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُوْنِهِمَا
جَنَّتٰنِ ﴿٦٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٣﴾
مُدْهَآمَّتٰنِ ﴿٦٤﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٥﴾
فِيْهِمَا عَيْنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ﴿٦٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٧﴾ فِيْهِمَا فَاكِهَةٌ وَّنَخْلٌ وَّرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٩﴾ فِيْهِنَّ خَيْرٰتٌ
حِسَانٌ ﴿٧٠﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧١﴾ حُوْرٌ
مَّقْصُوْرٰتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٤﴾
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٥﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى
رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٧﴾ تَبٰرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلٰلِ
وَالْاِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

★ સૂરએ રહમાન ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

અર્રહ્માનુ; અલ્લમલ્ કુર્આન. ખ–લકલ્ ઈન્સા–ન; અલ્લ–મહુલ્ બયાન. અશ્શમ્સુ વલ્ક–મરુ બિ–હુસ્બાનિંવ્; વન્નજ્મુ વશ્શ–જરુ યસ્જુદાન. વસ્સમા–અ ર–ફ–અહા વ વ–દ–અલ્ મીઝા–ન; અલ્લા તત્ગવ્ ફિલ્ મીઝાન. વ અકીમુલ્ વઝ્ન બિલ્કિસ્તિ વલા તુખ્સિરુલ્ મીઝાન. વલ્અર્દ વ–દ–અહા લિલ્અનામિ; ફીહા ફાકિ–હતુંવ્વન્નખ્લુ ઝાતુલ્ અક્મામ. વલ્હબ્બુ ઝુલ્અસ્ફિ વર્રયૂહાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઈ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ખ–લ–કલ્ ઈન્સા–ન મિન્ સલ્સાલિન્ કલ્ફખ્ખારિ; વ ખ–લ–કલ્ જાન્ન મિમ્મારિજિમ્ મિન્નાર. ફ–બિઅય્યિ આલાઈ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. રબ્બુલ્ મશ્રિકયનિ વ રબ્બુલ્ મગ્રિબયનિ, ફ–બિઅય્યિ આલાઈ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. મ–ર–જલ્ બહ્રયનિ યલ્તકિયાનિ; બયનહુમા બર્ઝખુલ્ લા યબ્ગિયાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઈ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. યખ્રુજુ મિન્હુમલ્ લુઅ્લુઉ વલ્મર્જાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઈ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. વ લ–હુલ્ જવારિલ્ મુન્શઆતુ ફિલ્બહ્રિ કલ્અઅ્લામ. ફ–બિઅય્યિ આલાઈ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન.

કુલ્લુ મન્ અલયહા ફાન. વ યબ્કા વજ્હુ રબ્બિ–ક ઝુલ્જલાલિ વલ્ઈકરામ. ફ–બિઅય્યિ આલાઈ રબ્બિકુમા

તુકઝ્ઝિબાન. યસ્અલુહૂ મન્ ફિસ્સમાવાતિ વલ્અર્દ, કુલ્લ યવ્મિન્ હુ–વ ફી શઅ્ન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. સ–નફ્રુગુ લકુમ્ અય્યુહષ્ષકૂલાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. યા મઅ્શરલ્ જિન્નિ વલ્ઇન્સિ ઇનિસ્ત–તઅ્તુમ્ અન્ તન્ફુઝૂ મિન્ અક્તારિસ્સમાવાતિ વલ્અર્દિ ફન્ફુઝૂ, લા તન્ફુઝૂ–ન ઈલ્લા બિ–સુલ્તાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. યુર્સલુ અલયકુમા શુવાઝુમ્ મિન્નારિંવ્વ નુહાસુન્ ફલા તન્તસિરાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ફ–ઇઝન્ શક્કતિસ્સમાઉ ફ–કાનત્ વર્દતન્ કદ્દિહાન. ફ–બિઅયિ આલાઈ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ફ–યવ્મઇઝિલ્લા યુસ્અલુ અન્ ઝમ્બિહી ઇન્સુંવ્વલા જાન. ફ–બિઅયિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. યુઅ્રફુલ્ મુજ્રિમૂ–ન બિ–સીમાહુમ્ ફ–યુઅ્ખઝુ બિન્નવાસિ વલ્અક્દામ. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. હાઝિહી જહન્નમુલ્લતી યુકઝ્ઝિબુ બિહલ્ મુજ્રિમૂન. યતૂફૂ–ન બયનહા વ બયન હમીમિન્ આન. ફ–બિઅય્યિ આલાઈ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન.

વ લિમન્ ખા–ફ મકા–મ રબ્બિહી જન્નતાન. ફ–બિઅયિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ઝવાતા અફ્નાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ફીહિમા અયનાનિ તજ્રિયાન. ફ–બિઅયિ આલાઇ

રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ફીહિમા મિન્ કુલ્લિ ફાકિ–હતિન્ ઝવ્જાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. મુત્તકિઈ–ન અલા ફુરુશિમ્ બતાઇનુહા મિન્ ઈસ્તબ્રક. વ જનલ્ જન્નતય્નિ દાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ફીહિન્ન કાસિરાતુત્તર્ફિ; લમ્ યત્મિષ્હુન્ન ઈન્સુન્ કબ્લહુમ્ વલા જાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ક–અન્નહુન્નલ્ યાકૂતુ વલ્મર્જાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. હલ્ જઝાઉલ્ ઈહ્સાનિ ઈલ્લલ ઈહ્સાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. વ મિન્ દૂનિહિમા જન્નતાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. મુદ્હામ્મતાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ફીહિમા અય્નાનિ નદાખતાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ફીહિમા ફાકિ–હતુંવ્વ નખ્લુંવ્વ રુમ્માન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. ફીહિન્ન ખય્રાતુન્ હિસાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. હૂરુમ્ મક્સૂરાતુન્ ફિલ્ખિયામ. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. લમ્ યત્મિષ્હુન્ન ઈન્સુન્ કબ્લહુમ્ વલા જાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. મુત્તકિઈ–ન અલા રફ્રફિન્ ખુદ્રિંવ્વ અબ્કરિય્યિન્ હિસાન. ફ–બિઅય્યિ આલાઇ રબ્બિકુમા તુકઝ્ઝિબાન. તબાર–કસ્મુ રબ્બિ–ક ઝિલ્જલાલિ વલ્ઈક્રામ.

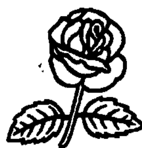

★ સૂરએ વાકિઅહના ફઝાઈલ ★

(૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસઊદ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે જે માણસ દરરોજ રાતે સૂરએ વાકિઅહ પઢશે, તો તે કદાપિ ફાકા (ભૂખમરા)નો શિકાર થશે નહિ. *(બયહકી ફિલ્ઈમાન)*

(૨) જે માણસ હંમેશા સૂરએ વાકિઅહ પઢતો રહેશે તો તે કદાપિ કોઈનો મોહતાજ બનશે નહિ. હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને મસઊદ (રદિ.) દરરોજ પોતાના બાળકોને આ સૂરત શીખવાડીને હંમેશા રાતે પઢાવ્યા કરતા હતા. *(તિરમિઝી)*

(૩) એક રિવાયતમાં છે કે સૂરએ વાકિઅહ સૂરતુલ ગિના (બેનિયાઝ કરનારી સૂરત) છે. એને પોતે પણ પઢો અને પોતાની અવલાદને પણ શીખવાડો. હઝરત આઈશહ (રદિ.)થી પણ એને પઢવાની તાકીદ મન્કૂલ છે. *(ફઝાઈલે કુર્આન)*

آيَاتُهَا ٩٦ (٥٦) سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ (٤٦) رُكُوْعَاتُهَا ٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١﴾ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿٢﴾

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿٣﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ﴿٤﴾

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿٥﴾ فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْبَثًّا ﴿٦﴾

وَّكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ﴿٧﴾ فَأَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۵

مَآ أَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ﴿٨﴾ وَأَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۵

مَآ أَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ﴿٩﴾ وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ﴿١٠﴾

أُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿١١﴾ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿١٢﴾

ثُلَّةٌ مِّنَ الْأَوَّلِيْنَ ﴿١٣﴾ وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٤﴾

عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ ﴿١٥﴾ مُّتَّكِـِٕيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ ﴿١٦﴾

يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ﴿١٧﴾ بِأَكْوَابٍ

وَّأَبَارِيْقَ ۵ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿١٨﴾ لَّا يُصَدَّعُوْنَ

وقف لازم

عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُوْنَ ﴿١٩﴾ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوْنَ ﴿٢٠﴾

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿٢١﴾ وَحُوْرٌ عِيْنٌ ﴿٢٢﴾

كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ ﴿٢٣﴾ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا

يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٤﴾ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا تَاْثِيْمًا ﴿٢٥﴾

اِلَّا قِيْلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ﴿٢٦﴾ وَاَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ۙ مَاۤ

اَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ﴿٢٧﴾ فِيْ سِدْرٍ مَّخْضُوْدٍ ﴿٢٨﴾ وَّطَلْحٍ

مَّنْضُوْدٍ ﴿٢٩﴾ وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ﴿٣٠﴾ وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ﴿٣١﴾ وَّ

فَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ﴿٣٢﴾ لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ ﴿٣٣﴾

وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ﴿٣٤﴾ اِنَّآ اَنْشَاْنٰهُنَّ اِنْشَآءً ﴿٣٥﴾

فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ﴿٣٦﴾ عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿٣٧﴾ لِّاَصْحٰبِ

الْيَمِيْنِ ﴿٣٨﴾ ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٣٩﴾ وَثُلَّةٌ مِّنَ

الْاٰخِرِيْنَ ﴿٤٠﴾ وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَاۤ اَصْحٰبُ

الشِّمَالِ ﴿٤١﴾ فِيْ سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ ﴿٤٢﴾ وَّظِلٍّ مِّنْ

ع ١٤

يَحْمُومٍ ﴿٤٣﴾ لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيمٍ ﴿٤٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا

قَبْلَ ذَٰلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ

عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَئِذَا

مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾

أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَ

الْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ

مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾

لَآكِلُونَ مِن شَجَرٍ مِّن زَقُّومٍ ﴿٥٢﴾ فَمَالِئُونَ

مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ

الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهِيمِ ﴿٥٥﴾ هَٰذَا

نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا

تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُم مَّا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنتُمْ

تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَّرْنَا

بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ۝ عَلٰٓى اَنْ
نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِيْ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝
وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝
اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُوْنَ ۝ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗٓ اَمْ
نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ ۝ لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا
فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ ۝ اِنَّا لَمُغْرَمُوْنَ ۝ بَلْ نَحْنُ
مَحْرُوْمُوْنَ ۝ اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِيْ تَشْرَبُوْنَ ۝
ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ ۝
لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ ۝
اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِيْ تُوْرُوْنَ ۝ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ
شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُوْنَ ۝ نَحْنُ جَعَلْنٰهَا
تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ ۝ فَسَبِّحْ بِاسْمِ
رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ۝ فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوْمِ ۝

وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُوْنَ عَظِيْمٌ ۝٧٦ اِنَّهٗ لَقُرْاٰنٌ كَرِيْمٌ ۝٧٧ فِيْ كِتٰبٍ مَّكْنُوْنٍ ۝٧٨ لَّا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ۝٧٩ تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٨٠ اَفَبِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَنْتُمْ مُّدْهِنُوْنَ ۝٨١ وَتَجْعَلُوْنَ رِزْقَكُمْ اَنَّكُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝٨٢ فَلَوْلَآ اِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُوْمَ ۝٨٣ وَاَنْتُمْ حِيْنَئِذٍ تَنْظُرُوْنَ ۝٨٤ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُبْصِرُوْنَ ۝٨٥ فَلَوْلَآ اِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِيْنِيْنَ ۝٨٦ تَرْجِعُوْنَهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٨٧ فَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝٨٨ فَرَوْحٌ وَّرَيْحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيْمٍ ۝٨٩ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ۝٩٠ فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ۝٩١ وَاَمَّآ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِيْنَ الضَّآلِّيْنَ ۝٩٢ فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيْمٍ ۝٩٣ وَّتَصْلِيَةُ جَحِيْمٍ ۝٩٤ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِيْنِ ۝٩٥ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ۝٩٦

ع ٣ ١٩

★ સૂરએ વાકિઅહ ★

ઈઝા વ–ક–અતિલ્ વાકિ–અતુ, લય્સ લિવક્અતિહા કાઝિબહ્. ખાફિદતુંર્રાફિઅહ્. ઈઝા રુજ્જતિલ્ અર્દુ રજ્જંવ્ વ બુસ્સતિલ્ જિબાલુ બસ્સા. ફ–કાનત્ હબાઅમ્ મુમ્બષ્ષંવ્ વ કુન્તુમ્ અઝ્વાજન્ ષલાષહ્. ફ–અસ્હાબુલ્ મયૂમ–નતિ, મા અસ્હાબુલ મયૂમ–નહ્. વ અસ્હાબુલ્ મશ્અ–મતિ, મા અસ્હાબુલ મશ્અમહ્. વસ્સાબિકૂનસ્સાબિકૂ–ન ઉલાઈકલ્ મુકર્રબૂ–ન, ફી જન્નાતિન્નઈમ. ષુલ્લતુમ્ મિનલ્ અવ્વલી–ન, વ કલીલુમ્ મિનલ્ આખિરી–ન, અલા સુરુરિમ્ મવ્દૂનતિમ્ મુત્તકીઈ–ન અલય્હા મુ–તકાબિલીન. યતૂફુ અલય્હિમ્ વિલ્દાનુમ્ મુખલ્લદૂ–ન, બિઅક્વાબિંવ્ વ અબારી–ક વ કઅ્સિમ્ મિમ્ મઈન. લા યુસદ્દઊ–ન અન્હા વલા યુન્ઝિફૂ–ન, વ ફાકિ–હતિમ્ મિમ્મા ય–તખય્યરૂ–ન, વ લહ્મિ તય્રિમ્ મિમ્મા યશ્તહૂન. વ હૂરુન્ ઈન. ક–અમ્ષાલિલ્લુઅ્લુઈલ્ મક્નૂન. જઝાઅમ્ બિમા કાનૂ યઅ્મલૂન. લા યસ્મઊ–ન ફીહા લગ્વંવ્વલા તઅ્ષીમન્, ઈલ્લા કીલન્ સલામન્ સલામા. વ અસ્હાબુલ્ યમીનિ મા અસ્હાબુલ્ યમીન. ફી સિદ્રિમ્ મખ્દૂદિંવ્ વ તલ્હિમ્ મન્દૂદિંવ્ વ ઝિલ્લિમ્ મમ્દૂદિંવ્ વ માઈમ્ મસ્કૂબ. વ ફાકિ–હતિન્ કષી–રતિલ્ લા મક્તૂઅતિંવ્ વ લા મમ્નૂઅતિંવ્ વ ફુરુશિમ્ મર્ફૂઅહ. ઈન્ના અન્શઅ્નાહુન્ન ઈન્શાઅન્, ફ–જઅલ્નાહુન્ન અબ્કારન્, ઉરુબન્ અત્રાબલ્, લિ–અસ્હાબિલ્ યમીન.

ષુલ્લતુમ્ મિનલ્ અવ્વલી-ન, વ ષુલ્લતુમ્ મિનલ્ આખિરીન. વ અસ્હાબુશ્શિમાલિ, મા અસ્હાબુશ્શિમાલ. ફી સમૂમિંવ્ વ હમીમિંવ્, વ ઝિલ્લિમ્ મિંય્યહ્મૂમિલ્, લા બારિદિંવ્ વલા કરીમ. ઈન્નહુમ્ કાનૂ કબ્લ ઝાલિ-ક મુત્રફીન. વ કાનૂ યુસિર્રૂ-ન અલલ્ હિન્ષિલ્ અઝીમ. વ કાનૂ યકૂલુ-ન, અઈઝા મિત્ના વ કુન્ના તુરાબંવ્વઈઝામન્ અ-ઈન્ના લ-મબ્ઊષૂ-ન, અ-વ આબાઉનલ્ અવ્વલૂન. કુલ્ ઈન્નલ્ અવ્વલી-ન વલ્આખિરી-ન, લ-મજ્મૂઊ-ન ઈલા મીકાતિ યવ્મિમ્ મઅ્લૂમ. ષુમ્મ ઈન્નકુમ્ અય્યુહદ્દાલ્લૂનલ્ મુકઝ્ઝિબૂ-ન, લ-આકિલૂ-ન મિન્ શ-જરિમ્ મિન્ ઝક્કૂમિન્, ફ-માલિઊ-ન મિન્હલ્ બુતૂન. ફ-શારિબૂ-ન અલયૂહિ મિનલ્ હમીમ. ફ-શારિબૂ-ન શુર્બલ્ હીમ. હાઝા નુઝુલુહુમ્ યવ્મદ્દીન. નહ્નુ ખલક્નાકુમ્ ફ-લવ્લા તુસદ્દિકૂન. અ-ફ-રઅય્તુમ્ મા તુમ્નૂન. અ-અન્તુમ્ તખ્લુકૂનહૂ અમ્ નહ્નુલ્ ખાલિકૂન. નહ્નુ કદર્ના બયૂનકુમુલ્ મવ્ત વ મા નહ્નુ બિ-મસ્બૂકી-ન, અલા અન્નુબદ્દિ-લ અમ્ષાલકુમ્ વ નુન્શિ-અકુમ્ ફી મા લા તઅ્લમૂન. વ-લકદ્ અલિમ્તુમુન્નશ્અતલ્ ઊલા ફ-લવ્લા તઝક્કરૂન. અ-ફ-ર અયૂતુમ્ મા તહ્રુષૂન. અ-અન્તુમ્ તઝ્રઊ-નહૂ અમ્ નહ્નુઝ્ઝારિઊન. લવ્ નશાઉ લ-જઅલ્નાહુ હુતામન્ ફ-ઝલ્તુમ્ ત-ફક્કહૂન. ઈન્ના લ-મુગ્રમૂ-ન; બલ્ નહ્નુ મહ્રૂમૂન. અ-ફ-રઅય્તુમુલ્

માઅલ્લઝી તશ્રરબૂન. અ-અન્તુમ્ અન્ઝલ્તુમૂહુ મિનલ્ મુઝ્નિ અમ્ નહ્નુલ્ મુન્ઝિલૂન. લવ્ નશાઉ જઅલ્નાહુ ઉજાજન્ ફ-લવ્લા તશ્કુરૂન. અ-ફ-રઅય્તુમુન્નારલ્લતી તૂરૂન. અ-અન્તુમ્ અન્શઅ્તુમ્ શ-જ-ર-તહા અમ્ નહ્નુલ્ મુન્શિઊન. નહ્નુ જઅલ્નાહા તઝ્કિ-રતંવ્વ મતાઅલ્ લિલ્મુક્વીન. ફ-સબ્બિહ્ બિસ્મિ રબ્બિકલ્ અઝીમ.

ફલા ઉક્સિમુ બિ-મવાકિઈન્નુજૂમિ; વ ઈન્નહૂ લ-ક-સમુલ્ લવ્ તઅ્લમૂ-ન અઝીમ. ઈન્નહૂ લ-કુર્આનુન્ કરીમુન્, ફી કિતાબિમ્ મક્નૂન. લા ય-મસ્સુહૂ ઈલ્લલ્ મુ-તહ્હરૂન. તન્ઝીલુમ્ મિર્રબ્બિલ આલમીન. અ-ફ-બિહાઝલ્ હદીષિ અન્તુમ્ મુદ્હિનૂ-ન; વ તજ્અલૂ-ન રિઝ્કકુમ્ અન્નકુમ્ તુકઝ્ઝિબૂન. ફ-લવ્લા ઈઝા બ-લ-ગતિલ્ હુલ્કૂમ. વ અન્તુમ્ હી-નઈઝિન્ તન્ઝુરૂ-ન, વ નહ્નુ અક્રબુ ઈલયૂહિ મિન્કુમ્ વલા કિલ્લા તુબ્સિરૂન. ફ-લવ્લા ઈન્ કુન્તુમ્ ગયૂર મદીની-ન, તર્જિઊ-નહા ઈન કુન્તુમ સાદિકીન. ફ-અમ્મા ઈન્ કા-ન મિનલ્ મુકર્રબી-ન, ફ-રવ્હુંવ્વ રયૂહાનુંવ્વ જન્નતુ નઈમ. વ અમ્મા ઈન્ કા-ન મિન્ અસ્હાબિલ્ યમીનિ, ફ-સલામુલ્ લ-ક મિન્ અસ્હાબિલ્ યમીન. વ અમ્મા ઈન્ કા-ન મિનલ્ મુકઝ્ઝિબીનદ્ દાલ્લી-ન, ફ-નુઝુલુમ્ મિન્ હમીમિંવ્વ તસ્લિ-યતુ જહીમ. ઈન્ન હાઝા લ-હુ-વ હક્કુલ્ યકીનિ, ફ-સબ્બિહ્ બિસ્મિ રબ્બિકલ્ અઝીમ.

★ સૂરએ મુલ્ક (તબારક)ના ફઝાઈલ ★

(૧) હઝરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રદિ.) બયાન કરે છે કે એક સહાબીએ અજાણતામાં પોતાનો તંબૂ એક કબર પર સ્થાપિત કરી દીધો. પછી જાણવા મળ્યું કે આ તો કોઈ ઈન્સાનની કબર છે, જે પોતાની કબરમાં સૂરએ મુલ્ક પઢે છે, અહિંયા સુધી કે તેણે સૂરએ મુલ્ક ખતમ કરી દીધી. તે સહાબી હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ની ખિદમતમાં હાજર થયા અને અરજ કરી : યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ! મેં પોતાનો તંબૂ એક કબર પર લગાડી દીધો અને મને કબરની કશી જાણ ન હતી, તો મેં સાંભળ્યું કે કબ્રજન સૂરએ મુલ્ક પઢે છે. અહિંયા સુધી કે તેણે આ સૂરહ ખતમ કરી. આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે આ સૂરહ "માનિઅહ" અને "મુન્જિયહ" છે, એટલે કે પોતાના પઢવાવાળાને અઝાબથી નજાત આપે છે. *(તિરમિઝી)*

(૨) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે કુર્આને કરીમમાં ત્રીસ આયતોવાળી એક સૂરહ છે, જે પોતાના પઢવાવાળાની સિફારિશ કરશે. અહિંયા સુધી કે તેની મગફિરત કરી દેવામાં આવે અને તે સૂરએ તબારકલ્લઝી.....છે. *(અબૂ દાઉદ, તિરમિઝી)*

(૩) હઝરત જાબિર (રદિ.) ફરમાવે છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) જ્યાં સુધી સૂરએ અલિફ લામ મીમ સિજદહ (પારહ–૨૧) અને સૂરએ મુલ્ક પઢી લેતા ન હતા, ત્યાં સુધી સૂતા ન હતા. *(મિશ્કાત)*

(૪) સૂરએ મુલ્ક વિષે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે આ સૂરતે (એક માણસને સિફારિશ કરીને) માફ કરાવી લીધો. *(મિશ્કાત)*

(૫) હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું છે કે હું ચાહું છું કે સૂરએ મુલ્ક દરેક મુઅમિનના દિલમાં હોય (અર્થાત્ દરેક માણસને યાદ હોય).

(હાકિમ, હિસ્ને હસીન : ૪૪૩)

(૬) હઝરત ઈબ્ને મસ્ઊદ (રદિ.)થી મવકૂફન્ રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : અઝાબના ફરિશ્તા જ્યારે માણસની પાસે એની કબરમાં આવે છે, તો (પ્રથમ) એનાં પગ તરફથી આવે છે. (તે સમયે) પગ કહે છે કે તમારા માટે (આ તરફથી કોઈ) રસ્તો નથી, કારણ કે આ માણસ અમારી સાથે સૂરએ મુલ્ક પઢતો રહેતો હતો. પછી એની છાતી (પેટ) તરફથી આવે છે, પછી એના માથા તરફથી આવે છે. (મતલબ કે) દરેક અવયવ આ જ કહે છે કે મારાં તરફથી અઝાબ આવવાનો કોઈ માર્ગ નથી. બસ, આ સૂરત અઝાબે કબ્રથી બચાવે છે અને આ સૂરત તવરાતમાં પણ છે. જે માણસે રાતે આ સૂરતને

પઢી તો એ ઘણા જ પુષ્કળ પ્રમાણમાં સવાબ કમાયો અને એણે ઘણું જ સુંદર કામ કર્યું. *(હાકિમ, હિસ્ને હસીન : ૪૪૪)*

(૭) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે હુઝૂરે અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે સૂરએ તબારકલ્લઝી....પોતાના પઢવાવાળા માટે ત્યાં સુધી મગફિરત માંગતી રહે છે, જ્યાં સુધી કે એની બખશિશ કરી દેવામાં ન આવે. *(ઈબ્ને હિબ્બાન, હિસ્ન–૪૪૩)*

(૮) એક રિવાયતમાં છે કે જેણે સૂરએ તબારકલ્લઝી.... અને સૂરએ અલિફ લામ મીમ સિજદહની તિલાવત કરી તો એના માટે શબે કદ્રની ઈબાદતનો સવાબ લખવામાં આવે છે. *(મઝાહિર, ફઝાઈલે કુર્આન : ૬૮)*

★ તિલાવતની ફઝીલત ★

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને મસ્ઊદ (રદિ.) બયાન કરે છે કે રસૂલે કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે જેણે કુર્આન શરીફનો એક હર્ફ (અક્ષર) પઢયો તો તેના માટે એક નેકી છે અને એક નેકીનો અજર દસ ગણો છે. હું આ નથી કહેતો કે "અલિફ લામ મીમ" એક હર્ફ છે, બલકે અલિફ એક હર્ફ, લામ એક હર્ફ અને મીમ એક હર્ફ છે. *(તિરમિઝી)*

(સ્થાન સમર્પિત)

اٰیاتها ۳۰ (۶۷) سُوْرَةُ الْمُلْكِ مَكِّیَّةٌ (۷۷) رکوعاتها ۲

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تَبٰرَكَ الَّذِیْ بِیَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ
قَدِیْرُ ۙ﴿۱﴾ الَّذِیْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَیٰوةَ لِیَبْلُوَكُمْ
اَیُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْغَفُوْرُ ۙ﴿۲﴾ الَّذِیْ
خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ؕ مَا تَرٰی فِیْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ
مِنْ تَفٰوُتٍ ؕ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ۙ هَلْ تَرٰی مِنْ فُطُوْرٍ ﴿۳﴾
ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَیْنِ یَنْقَلِبْ اِلَیْكَ الْبَصَرُ
خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِیْرٌ ﴿۴﴾ وَلَقَدْ زَیَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْیَا
بِمَصَابِیْحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّیٰطِیْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ
عَذَابَ السَّعِیْرِ ﴿۵﴾ وَلِلَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ
جَهَنَّمَ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِیْرُ ﴿۶﴾ اِذَآ اُلْقُوْا فِیْهَا سَمِعُوْا
لَهَا شَهِیْقًا وَّهِیَ تَفُوْرُ ۙ﴿۷﴾ تَكَادُ تَمَیَّزُ مِنَ الْغَیْظِ ؕ

كُلَّمَآ اُلْقِيَ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ
نَذِيْرٌ ﴿٨﴾ قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيْرٌ ۙ فَكَذَّبْنَا
وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۖۚ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ
ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا
كُنَّا فِيْٓ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿١٠﴾ فَاعْتَرَفُوْا بِذَنْۢبِهِمْ ۚ
فَسُحْقًا لِّاَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿١١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿١٢﴾ وَاَسِرُّوْا
قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوْا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١٣﴾
اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ؕ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٤﴾ هُوَ ع
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِيْ مَنَاكِبِهَا
وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ﴿١٥﴾ ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ
فِي السَّمَآءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ
تَمُوْرُ ﴿١٦﴾ اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَآءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ

حَاصِبًا ۭ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرِ ۝١٧ وَلَقَدْ كَذَّبَ
الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ۝١٨ اَوَلَمْ يَرَوْا
اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ڤ مَا يُمْسِكُهُنَّ
اِلَّا الرَّحْمٰنُ ۭ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍۢ بَصِيْرٌ ۝١٩ اَمَّنْ هٰذَا
الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ۭ
اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِيْ غُرُوْرٍ ۝٢٠ اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ
يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ۚ بَلْ لَّجُّوْا فِيْ عُتُوٍّ وَّ
نُفُوْرٍ ۝٢١ اَفَمَنْ يَّمْشِيْ مُكِبًّا عَلٰى وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى
اَمَّنْ يَّمْشِيْ سَوِيًّا عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٢٢ قُلْ هُوَ
الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ
وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝٢٣ قُلْ هُوَ الَّذِيْ
ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٢٤ وَيَقُوْلُوْنَ
مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٢٥ قُلْ

اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۪ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٦﴾
فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيْٓـَٔتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
وَقِيْلَ هٰذَا الَّذِىْ كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُوْنَ ﴿٢٧﴾ قُلْ
اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِىَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِىَ اَوْ رَحِمَنَا ۙ
فَمَنْ يُّجِيْرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٨﴾ قُلْ هُوَ
الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ
مَنْ هُوَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٩﴾ قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ
اَصْبَحَ مَآؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَّاْتِيْكُمْ بِمَآءٍ مَّعِيْنٍ ﴿٣٠﴾ ع

★ તિલાવતની ફઝીલત ★

(૨) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે શું તમારા પૈકી કોઈ આ વાતને પસંદ કરે છે કે તે જ્યારે પોતાના ઘરે પાછો ફરે તો તે ત્રણ સગર્ભા (હામિલહ) મોટી–તાઝી ઊંટણીઓ પોતાના ઘરમાં પામે ? અમે અરજ ગુઝારી, કેમ નહિ ? આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : નમાઝમાં ત્રણ આયતો પઢવી એના માટે આ ઉમદા, મોટી, તાઝી ઊંટણીઓથી બેહતર છે ! *(મુસ્લિમ)*

(સ્થાન સમર્પિત)

★ સૂરએ મુલ્ક (તબારક) ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

તબા–રકલ્લઝી બિ–યદિહિલ્ મુલ્કુ, વ હુ–વ અલા કુલ્લિ શયૂઈન્ કદીર. અલ્લઝી ખ–લ–કલ્ મવ્ત વલ્હયા–ત લિ–યબ્લુ–વકુમ્ અય્યુકુમ્ અહ્સનુ અ–મ–લા. વ હુ–વલ્ અઝીઝુલ્ ગફૂર. અલ્લઝી ખ–લ–ક સબ્અ સમાવાતિન્ તિબાકા. મા તરા ફી ખલ્કિર્રહ્માનિ મિન્ તફાવુત્. ફર્જિઈલ્ બ–સ–ર હલ્ તરા મિન્ ફુતૂર. ષુમ્મર્જિઈલ્ બ–સ–ર કર્રતયિન યન્કલિબ્ ઈલયૂકલ્ બ–સ–રુ ખાસિ–અંવ્ વ હુ–વ હસીર. વ લ–કદ્ ઝય્યન્નસ્સમાઅદ્દુન્યા બિ–મસાબી–હ વ જઅલ્નાહા રુજુમલ્ લિશ્શયાતીનિ વ અઅ્તદ્ના લહુમ્ અઝાબસ્સઈર. વ લિલ્લઝી–ન ક–ફ–રૂ બિરબ્બિહિમ્ અઝાબુ જહન્ન–મ વ બિઅ્સલ્ મસીર. ઈઝા ઉલ્કૂ ફીહા સ–મિઊ લહા શહીકંવ્ વ હિ–ય તફૂર. તકાદુ તમય્યઝુ મિનલ્ ગયૂઝિ, કુલ્લમા ઉલ્કિ–ય ફીહા ફવ્જુન્ સ–અ–લ–હુમ્ ખ–ઝ–નતુહા. અલમ્ યઅ્તિકુમ્ નઝીર. કાલૂ બલા કદ્ જા–અના નઝીર; ફ–કઝ્ઝબ્ના વ કુલ્ના મા નઝ્ઝલલ્લાહુ મિન્ શયૂઈન્, ઈન્ અન્તુમ્ ઈલ્લા ફી દલાલિન્ કબીર. વ કાલૂ લવ્ કુન્ના નસ્મઉ અવ્ નઅ્કિલુ મા કુન્ના ફી અસ્હાબિસ્સઈર. ફઅ્ત–ર–ફૂ બિ–ઝમ્બિહિમ્, ફ–સુહ્કલ્ લિ–અસ્હાબિસ્સઈર. ઈન્નલલઝી–ન યખ્શવ્ન રબ્બહુમ્

બિલ્ગયિબ લહુમ્ મગ્ફિ–રતુંવ્ વ અજ્રુન્ કબીર. વ અ–સિર્રૂ કવ્લકુમ્ અવિજ્હરૂ બિહી, ઈન્નહૂ અલીમુમ્ બિ–ઝાતિસ્સુદૂર. અલા યઅ્લમુ મન્ ખ–લ–ક, વ હુવલ્ લતીફુલ્ ખબીર.

હુવલ્લઝી જ–અ–લ લકુમુલ્ અર્દ ઝલૂલન્ ફમ્શૂ ફી મનાકિબિહા વ કુલૂ મિર્રિઝ્કિહી, વ ઈલય્હિન્નુશૂર. અ–અમિન્તુમ્ મન્ ફિસ્સમાઈ અંય્યખ્સિ–ફ બિકુમુલ્ અર્દ ફ–ઈઝા હિ–ય તમૂર. અમ્ અમિન્તુમ્ મન્ ફિસ્સમાઈ અંય્યુર્સિ–લ અલય્કુમ્ હાસિબા. ફ–સતઅ્લમૂ–ન કય્ફ નઝીર. વ લ–કદ્ કઝ્ઝબલ્લઝી–ન મિન્ કબ્લિહિમ્ ફ–કય્ફ કા–ન નકીર. અ–વલમ્ ય–રવ્ ઈલત્તય્રિ ફવ્કહુમ્ સાફ્ફાતિંવ્ વ યક્બિદ્ન. મા યુમ્સિકુહુન્ન ઈલ્લર્રહ્માન. ઈન્નહૂ બિકુલ્લિ શય્ઈમ્ બસીર. અમ્મન્ હાઝલ્લઝી હુ–વ જુન્દુલ્લકુમ્ યન્સુરૂકુમ્ મિન્દૂનિર્રહ્માન. ઈનિલ્ કાફિરૂ–ન ઈલ્લા ફી ગુરૂર. અમ્મન્ હાઝલ્લઝી યર્ઝુકુકુમ્ ઈન્ અમ્સ–ક રિઝ્કહૂ, બલ્લજૂ ફી ઉતુવ્વિંવ્ વ નુફૂર. અ–ફમંય્યમ્શી મુકિબ્બન્ અલા વજ્હિહી અહ્દા અમ્મંય્યમ્શી સવિય્યન્ અલા સિરાતિમ્ મુસ્તકીમ. કુલ્ હુવલ્લઝી અન્શ–અ–કુમ્ વ જ–અ–લ લકુમુસ્સમ્અ વલ્અબ્સા–ર વલ્અફ્ઈદહ્. કલીલમ્ મા તશ્કુરૂન. કુલ્ હુવલ્લઝી ઝ–ર–અ–કુમ્ ફિલ્અર્દિ વ ઈલય્હિ તુહ્શરૂન. વ યકૂલૂ–ન મતા હાઝલ્ વઅ્દુ ઈન્ કુન્તુમ્ સાદિકીન. કુલ્ ઈન્નમલ્ ઈલ્મુ ઈન્દલ્લાહિ,

વ ઈન્નમા અ-ન નઝીરુમ્ મુબીન. ફ-લમ્મા ર-અવ્હૂ ઝુલ્ફતન્ સીઅત્ વુજૂહુલ્લઝી-ન ક-ફ-રૂ વ કી-લ હાઝલ્લઝી કુન્તુમ્ બિહી તદ્દઊન. કુલ્ અ-ર-અય્તુમ્ ઈન્ અહ્-લ-ક-નિયલ્લાહુ વ મમ્ મ-ઈ-ય અવ્ ર-હિ-મ-ના; ફ-મંય્યુજીરૂલ્ કાફિરી-ન મિન્ અઝાબિન્ અલીમ. કુલ્ હુવર્રહ્માનુ આમન્ના બિહી વ અલય્હિ ત-વક્કલ્ના, ફ-સ-તઅ્લમૂ-ન મન્ હુ-વ ફી દલાલિમ્ મુબીન. કુલ્ અ-ર-અય્તુમ્ ઈન્ અસ્બ-હ માઉકુમ્ ગવ્રન્ ફ-મંય્યઅ્તીકુમ્ બિ-માઈમ્ મઈન.

★ ઈસાલે સવાબનો અતિ આસાન તરીકો ★

મર્હૂમોના હકમાં ઇસાલે સવાબ કરવા માટે પહેલાં સૂરએ ફાતિહા અને પછી આયતુલ કુર્સી પઢી, આગામી પૃષ્ઠોમાં ટાંકેલી નાનકડી સૂરતો પઢવામાં આવે. આ સૂરતો ભલે નાનકડી છે; પરંતુ એની ફઝીલતો અપાર અને અમાપ છે. આ સૂરતો પઢવામાં સમય પણ ઝાઝો ખર્ચાતો નથી. વિશેષ ફઝીલતો ધરાવતી આ નાનકડી સૂરતો પઢીને મર્હૂમોને ઇસાલે સવાબ કરવામાં ઘણી સરળતા તો છે જ. તદુપરાંત, પોતાના માટે પણ સવાબ રળવાની આ એક ઉત્તમ રીત અને સોનેરી તક છે. વબિલ્લાહિત્તવફીક.

★ સૂરએ કદ્રની ફઝીલત ★

ચાર વાર સૂરએ કદ્ર પઢવાનો સવાબ એક કુર્આન પઢવા બરાબર છે. *(દયલમી, મુસ્નદે અહમદ)*

إِنَّآ أَنزَلْنَٰهُ فِى لَيْلَةِ ٱلْقَدْرِ ۝١ وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ ۝٢
لَيْلَةُ ٱلْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝٣ تَنَزَّلُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ وَٱلرُّوحُ
فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِم مِّن كُلِّ أَمْرٍ ۝٤ سَلَٰمٌ هِىَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ ٱلْفَجْرِ ۝٥

★ સૂરએ કદ્ર ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

ઇન્ના ઇન્ઝલ્નાહુ ફી લય્લતિલ્ કદ્રિ, વમા અદ્રા–ક મા લય્લતુલ્ કદ્ર. લય્લતુલ્ કદ્રિ; ખયરુમ્ મિન્ અલ્ફિ શહ્ર. તનઝ્ઝલુલ્ મલાઇ–કતુ વર્રૂહુ ફીહા બિ–ઇઝ્નિ રબ્બિહિમ્, મિન્ કુલ્લિ અમ્રિન્ સલામ. હી–ય હત્તા મત્લઇલ્ ફજ્ર.

★ સૂરએ ઝિલ્ઝાલની ફઝીલત ★

(૧) બે વખત સૂરએ ઝિલ્ઝાલ (ઇઝા ઝુલ્ઝિલત...) પઢવાનો સવાબ એક કુર્આન પઢવા બરાબર છે.

(તિરમિઝી શરીફ : ૨/૧૭)

(૨) હઝરત અનસ ઇબ્ને માલિક (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે જેણે સૂરએ ઇઝા ઝુલઝિલત....પઢી તો આ એના માટે અડધા કુર્આન બરાબર છે અને જેણે "કુલ યા અય્યુહલ કાફિરૂન...." પઢી તો આ એના માટે ચોથાઈ (એક ચતુર્થાંશ) કુર્આન બરાબર છે. *(તિરમિઝી)*

(૩) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે ઇઝા ઝુલઝિલત અડધા કુર્આન બરાબર છે અને કુલ યા અય્યુહલ કાફિરૂન ચોથાઇ કુર્આન બરાબર છે. *(તિરમિઝી)*

(૪) એક સહાબીએ અરજ કરી : યા રસૂલલ્લાહ (સલ.) ! મને કોઈ જામિઅ્ (સર્વગ્રાહી) સૂરત પઢાવી દો. આપે એમને સૂરએ ઇઝા ઝુલ્ઝિલત....પઢાવી દીધી. જ્યારે આપ ફારિગ થયા તો એમણે કહ્યું : કસમ છે તે ઝાતની, જેણે આપ (સલ.)ને હકની સાથે મોકલ્યા છે, હું કદી પણ એનાથી વધુ નહિ કરું. પછી તે માણસ પાછા ચાલ્યા ગયા. હુઝૂરે અક્દસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ બે વાર ફરમાવ્યું : આ માણસ કામિયાબ થઈ ગયો, આ માણસ કામિયાબ થઈ ગયો.

(અબૂ દાઉદ, હાકિમ, નસાઈ, ઇબ્ને હિબ્બાન, હિસ્ન : ૪૪૪)

(٩٩) سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَدَنِيَّةٌ (٩٣)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۙ﴿۱﴾ وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۙ﴿۲﴾ وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ﴿۳﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۙ﴿۴﴾ بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ؕ﴿۵﴾ يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ؕ﴿۶﴾ فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ؕ﴿۷﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ﴿۸﴾

★ સૂરએ ઝિલ્ઝાલ ★

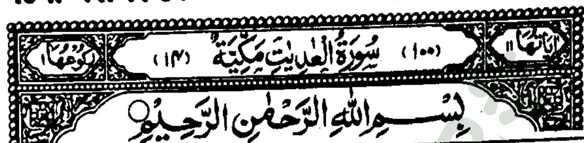
બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

ઈઝા ઝુલ્ઝિ–લતિલ્ અર્દુ ઝિલ્ઝા–લહા; વ અખ્ર–જતિલ્ અર્દુ અષ્કા–લહા; વ કાલલ્ ઈન્સાનુ મા–લહા. યવ્મઈઝિન્ તુહદ્દિષુ અખ્બા–રહા; બિઅન્ન રબ્બ–ક અવ્હા લહા. યવ્મઈઝિંય્યસ્દુરુન્નાસુ અશ્તાતલ્ લિ–યુરવ્ અઅ્મા–લહુમ્. ફ–મંય્યઅ્મલ્ મિષ્કા–લ ઝર્રતિન્ ખય્રંય્યરહ્. વ મંય્યઅ્મલ્ મિષ્કા–લ ઝર્રતિન્ શર્રંય્યરહ્.

★ સૂરએ આદિયાતની ફઝીલત ★

બે વખત સૂ. આદિયાત પઢવાનો સવાબ એક કુર્આન

પઢવા બરાબર છે. (તફસીરે મવાહિબુર્રહમાન)

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۙ﴿۱﴾ فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۙ﴿۲﴾ فَالْمُغِيْرٰتِ
صُبْحًا ۙ﴿۳﴾ فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۙ﴿۴﴾ فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۙ﴿۵﴾
اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۚ﴿۶﴾ وَاِنَّهٗ عَلٰى
ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۚ﴿۷﴾ وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۗ﴿۸﴾
اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ۙ﴿۹﴾ وَحُصِّلَ
مَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ﴿۱۰﴾ اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ
لَّخَبِيْرٌ ﴿۱۱﴾

★ સૂરએ આદિયાત ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

વલ્આદિયાતિ દબ્હન્; ફલ્મૂરિયાતિ કદ્હન્; ફલ્મુગીરાતિ સુબ્હન્; ફ—અષર્ન બિહી નક્આ. ફ—વસત્ન બિહી જમ્અન્; ઈન્નલ્ ઈન્સા—ન લિરબ્બિહી લ—કનૂદ. વ ઈન્નહૂ અલા ઝાલિ—ક લ—શહીદ. વ ઈન્નહૂ લિ—હુબ્બિલ્ ખય્રિ

લ–શદીદ. અ–ફલા યઅ્લમુ ઈઝા બુઅ્ષિ–ર મા ફિલ્કુબૂર. વ હુસ્સિ–લ મા ફિસ્સુદૂર. ઈન્ન રબ્બહુમ્ બિહિમ્ યવ્મ–ઈઝિલ્ લ–ખબીર.

★ સૂરએ તકાષુરની ફઝીલત ★

સૂરએ તકાષુર એક વખત પઢવાનો સવાબ એક હજાર આયતો પઢવા બરાબર છે. *(બયહકી, મિશ્કાત શરીફ, પેજ–૧૯૦)*

أَلْهٰكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢ كَلَّا سَوْفَ

تَعْلَمُوْنَ ۝٣ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ

عِلْمَ الْيَقِيْنِ ۝٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا

عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ۝٨

★ સૂરએ તકાષુર ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

અલ્હાકુમુત્તકાષુરુ; હત્તા ઝુર્તુમુલ્ મકાબિર. કલ્લા સવ્ફ તઅ્લમૂ–ન; ષુમ્મ કલ્લા સવ્ફ તઅ્લમૂન. કલ્લા લવ્ તઅ્લમૂ–ન ઈલ્મલ્ યકીન. લ–ત–રવુન્નલ્ જહી–મ; ષુમ્મ

લ–ત–રવુન્નહા અય્નલ્ યકીનિ; થુમ્મ લ–તુસ્અલુન્ન યવ્મ–ઈઝિન્ અનિન્નઈમ.

★ સૂરએ કાફિરૂનના ફઝાઇલ ★

(૧) સૂરએ કાફિરૂન ચાર વખત પઢવાનો સવાબ એક કુર્આન પઢવા બરાબર છે. *(તિરમિઝી શરીફ : ૨/૧૧૭)*

(૨) હઝરત નવફલ અશ્જઈ (રદિ.)એ નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને અરજ કરી કે યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ! મને કોઈ એવી ચીજ શીખવાડી દો, જેને હું પથારી પર સૂતી વખતે પઢયા કરું. આપે (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ફરમાવ્યું કે કુલ યા અય્યુહલ કાફિરૂન પઢયા કરો, એમાં શિર્કથી બેઝારી છે. *(અબૂ દાઉદ, તિરમિઝી, નસાઈ)*

(૩) કેવી સુંદર છે આ બન્ને સૂરતો અર્થાત્ સૂરએ કાફિરૂન અને સૂરએ ઇખ્લાસ (કુલ હુવલ્લાહ), જે (નમાઝના) ફર્ઝોથી પહેલાં ફજરની સુન્નતોની બે રકા'તોમાં પઢવામાં આવે છે. *(ઈબ્ને હિબ્બાન અન્ આઈશહ રદિ. હિસ્ન : ૪૪૫)*

નોટ : સૂરએ કાફિરૂનનાં અન્ય ફઝાઈલ સૂરએ ઝિલ્ઝાલના અંતર્ગત આ પૂર્વે આવી ગયાં છે.

(١٨) سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ (١٠٩)
اٰيَاتُهَا ٦ رُكُوْعُهَا ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۙ﴿۱﴾ لَآ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۙ﴿۲﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۚ﴿۳﴾ وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ۙ﴿۴﴾ وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ؕ﴿۵﴾ لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ﴿۶﴾

★ સૂરએ કાફિરૂન ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

કુલ્ યા અય્યુહલ્ કાફિરૂ–ન; લા અઅ્બુદૂ મા તઅ્બુદૂ–ન; વલા અન્તુમ્ આબિદૂ–ન મા અઅ્બુદ્. વલા અ–ન આબિદુમ્ મા અબત્તુમ્; વલા અન્તુમ આબિદૂ–ન મા અઅ્બુદ. લકુમ્ દીનુકુમ્ વ લિ–ય દીન.

★ સૂરએ નસ્રની ફઝીલત ★

(૧) ચાર વખત સૂરએ નસ્ર (ઈઝા જા–અ નસ્રુલ્લાહ) પઢવાનો સવાબ એક કુર્આન પઢવા બરાબર છે.

(તિરમિઝી શરીફ : ૨/૧૧૭)

(١١٠) سُوْرَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ (١١٤)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۙ﴿۱﴾ وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۙ﴿۲﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ؕ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾

★ સૂરએ નસ્ર ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

ઈઝા જા-અ નસ્રુલ્લાહિ વલ્ફત્હુ; વ ર-અય્તન્ના-સ યદ્ખુલૂ-ન ફી દીનિલ્લાહિ અફ્વાજા. ફ-સબ્બિહ્ બિહમ્દિ રબ્બિ-ક વસ્તગ્ફિર્હુ, ઈન્નહૂ કા-ન તવ્વાબા.

★ સૂરએ ઇખ્લાસના ફઝાઇલ ★

(૧) ત્રણ વખત સૂરએ ઈખ્લાસ (કુલ્ હુવલ્લાહુ અહદ) પઢવાનો સવાબ એક કુર્આન પઢવા બરાબર છે.

(બુખારી શરીફ : ૨/૭૫૦)

(૨) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ સહાબએ કિરામ (રદિ.)ને ફરમાવ્યું : તમારામાંથી કોણ છે, જે રાતે

એક તૃતીયાંશ કુર્આન શરીફ પઢવાથી લાચાર હોય ? સહાબએ કિરામ (રદિ.)ને આ વાત ઘણી ભારે માલૂમ પડી અને અરજ કરી : અમારામાંથી કોણ એની તાકાત રાખી શકે છે ! આપે ફરમાવ્યું : કુલ હુવલ્લાહુ અહદ.... એક તૃતીયાંશ (ત્રીજા ભાગનું) કુર્આન છે. *(બુખારી શરીફ)*

(૩) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.) રિવાયત કરે છે કે એક વાર નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) તશરીફ લાવ્યા અને ફરમાવ્યું કે શું હું તમને એક તૃતીયાંશ કુર્આન શરીફ સંભળાવું ? પછી આપ કુલ હુવલ્લાહુ અહદ... પૂરી પઢયા. *(મુસ્લિમ શરીફ)*

(૪) હઝરત અનસ ઈબ્ને માલિક (રદિ.) બયાન કરે છે કે હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે જે માણસ દરરોજ બસો (૨૦૦) વાર કુલ હુવલ્લાહુ અહદ.... પઢે તો એના કર્ઝ સિવાયના પચાસ વર્ષનાં ગુનાહ મિટાવી દેવામાં આવે છે અને આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : જે માણસ સૂવાના ઈરાદે પોતાના બિછાણા પર જાય અને જમણા પડખે સૂઈને સો (૧૦૦) વાર કુલ હુવલ્લાહુ અદ.... પઢે તો કિયામતના દિવસે અલ્લાહ તઆલા એને ફરમાવશે કે હે મારા બંદા ! પોતાની જમણી બાજુએથી જન્નતમાં દાખલ થઈ જા. *(તિરમિઝી)*

(૫) હઝરત અનસ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ

(સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : જ્યારે તું પોતાના બિસ્તર પર પડખું મૂકે અને પછી સૂરએ ફાતિહા તથા સૂરએ ઈખ્લાસ (કુલ હુવલ્લાહુ અહદ) પઢે તો મૌત સિવાય દરેક ચીજથી તું બેખૌફ યા નિર્ભય થઈ જઈશ.

(હિસ્ને હસીન)

(૬) હઝરત અનસ (રદિ.) બયાન કરે છે કે એક સહાબી ઈમામત કરતા હતા અને દરેક નમાઝમાં સૂરત સાથે કુલ હુવલ્લાહુ અહદ જરૂર પઢતા. નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ પૂછયું : તમે હંમેશા સૂરએ ઈખ્લાસ કેમ પઢો છો ? એમણે અરજ કરી : મને આ સૂરત પસંદ છે. આપે ફરમાવ્યું : એની મુહબ્બત તમને જન્નતમાં દાખલ કરી દેશે. *(બુખારી–તિરમિઝી)*

(૭) હઝરત કતાદહ ઈબ્ને નુઅમાન (રદિ.) બયાન કરે છે કે નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ના જમાનામાં એક માણસ રાતભર વારંવાર "કુલ હુવલ્લાહુ અહદ" જ પઢી રહ્યા હતા. એનાથી આગળ કંઈ જ પઢતા નહોતા. જ્યારે સવાર પડી તો એક સહાબીએ એમના વિષે હુઝૂર (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને અરજ કરી કે યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ! ફલાણા માણસ તો સૂઈને ઊઠયા અને રાતભર "કુલ હુવલ્લાહુ અહદ" જ વારંવાર પઢતા રહ્યા, એનાથી વધુ કંઈ જ પઢયું નથી. મતલબ કે એમણે આ વાતને કમ અથવા ગૌણ સમજી

નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : તે ઝાતની કસમ જેના કબજામાં મારી જાન (પ્રાણ) છે, સૂરએ ઈખ્લાસ એક તૃતીયાંશ (તિહાઈ) કુર્આન બરાબર છે. *(બુખારી શરીફ)*

(૮) હઝરત આયશા (રદિ.) ફરમાવે છે કે નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ એક માણસને એક જમાઅતના અમીર બનાવીને મોકલ્યા. તેઓ હંમેશા નમાઝમાં સૂરતની સાથે અંતમાં સૂરએ ઈખ્લાસ પઢતા. પરત આવ્યા પછી એમના સાથીઓએ હુઝૂર (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ની સામે આ વાતનો ઉલ્લેખ કર્યો. આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : એમને પૂછો, તેઓ આવું શા માટે કરતા હતા ? લોકોએ એમને પૂછયું, તો એમણે કહ્યું કે એમાં રહમાનની સિફત (વિશેષણ) છે અને હું એને પઢવાનું પસંદ કરું છું. આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે એમને બતાવી દો કે અલ્લાહ તઆલા એમનાથી મુહબ્બત કરે છે. *(બુખારી, મુસ્લિમ)*

(૯) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ એક માણસને સૂરએ ઈખ્લાસ પઢતાં સાંભળ્યા તો આપે (સલ.) ફરમાવ્યું : એમના માટે જન્નત વાજિબ થઈ ગઈ.

(મુસ્લિમ, તિરમિઝી, તબરાની, નસાઈ, હાકિમ, હિસ્ન)

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ (١١٢) (٢٢) رُكُوعُهَا ١ آيَاتُهَا ٤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ① اللَّهُ الصَّمَدُ ② لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ③ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا أَحَدٌ ④

★ સૂરએ ઇખ્લાસ ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્‌માનિર્રહીમ

કુલ્ હુવલ્લાહુ અહદ. અલ્લાહુસ્સમદ. લમ્ યલિદ્ વ લમ્ યૂલદ્; વ લમ્ યકુલ્લહૂ કુફુવન્ અહદ.

★ મુઅવ્વિઝાતના ફઝાઈલ ★

(૧) હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ખુબૈબ (રદિ.)થી રિવાયત છે, ફરમાવે છે કે એક રાતે વરસાદ પડી રહ્યો હતો અને ઘોર અંધકાર છવાયેલો હતો, એવા સમયે અમે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને તલાશ કરતાં બહાર નીકળ્યા, જેથી આપ અમને નમાઝ પઢાવે. બસ, અમે આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને પામી લીધા. હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : "કહો." હું કંઈ જ ન બોલ્યો. આપે ફરી ફરમાવ્યું : "કહો." હું ખામોશ રહ્યો. આપ (સલ્લલ્લાહુ

અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરી ફરમાવ્યું : "કહો." મેં ત્રીજીવાર અરજ કરી : "શું કહું ?" ફરમાવ્યું : "કુલ હુવલ્લાહુ અહદ.... અને કુલ અઊઝુ બિરબ્બિલ ફલક અને કુલ અઊઝુ બિરબ્બિન્નાસ....(આ ત્રણ સૂરતો) સવાર–સાંજ ત્રણ ત્રણ વખત પઢયા કરો. આ તમને દરેક ચીજ માટે કાફી થઈ જશે."

(અબૂ દાઉદ, તિરમિઝી, નસાઈ, મિશ્કાત શરીફ : ૧૮૮)

(૨) રસૂલે ખુદા (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) દરેક રાતે જ્યારે (સૂવા માટે) બિસ્તર પર તશરીફ લાવતા, તો આ ત્રણ સૂરતો–

(૧) કુલ્ હુવલ્લાહુ અહદ,
(૨) કુલ્ અઊઝુ બિ–રબ્બિલ્ ફલક,
(૩) કુલ અઊઝુ બિ–રબ્બિન્નાસ

–પઢીને હાથની બંને હથેળીઓ પર એવી રીતે દમ ફરમાવતા કે થૂંકનાં અમુક ટીપાં પણ બહાર નીકળી જતાં. ત્યાર બાદ સંભવિત હોય ત્યાં સુધી આખા બદન પર બંને હાથ ફેરવતા હતા. ત્રણ વાર આવું જ કરતા હતા અને હાથ ફેરવતી વખતે માથા, ચહેરા અને સામેના ભાગથી શરૂ ફરમાવતા હતા.

(બુખારી શરીફ)

(૩) હઝરત ઉકબહ ઈબ્ને આમિર (રદિ.) બયાન કરે છે કે હું હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) સાથે ચાલી રહ્યો હતો. આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ

સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : ''હે ઉકબહ ! કહો.'' મેં અરજ કરી : ''યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ! શું કહું ? આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) થોડીવાર ખામોશ થઈ ગયા. પછી ફરમાવ્યું : ''હે ઉકબહ ! કહો.'' મેં અરજ કરી : ''યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ! શું કહું ?'' આપ ફરી ખામોશ થઈ ગયા. મારા દિલમાં આવ્યું કે ખુદા કરે આપ ફરી ફરમાવે. પછી આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ત્રીજી વખતે ફરમાવ્યું : ''હે ઉકબહ ! કહો.'' મેં અરજ કરી : ''યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) શું કહું ?'' આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : ''કુલ અઊઝુ બિરબ્બિલ ફલક... પઢો.'' મેં આખી સૂરત પઢી. પછી આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : ''કહો.'' મેં અરજ કરી : ''યા રસૂલલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) ! શું કહું ?'' આપે ફરમાવ્યું : ''કુલ અઊઝુ બિરબ્બિન્નાસ.'' મેં આ સૂરત પણ પૂરી પઢી. ત્યાર બાદ આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : સવાલ કરનારા માટે માંગવાના એના જેવાં બીજાં કલિમાત નથી અને પનાહ માંગનારા માટે પનાહ માંગવાના એના જેવાં બીજાં કલિમાત નથી. *(નસાઈ)*

(૪) હઝરત આયશા (રદિ.)નું બયાન છે કે હુઝૂર નબીએ અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) જ્યારે

બીમાર પડતા તો મુઅવ્વિઝાત (સૂ. કાફિરૂન, સૂ. ઈખ્લાસ, સૂ. ફલક, સૂ. નાસ.) પઢીને પોતાના હાથ પર દમ ફરમાવતા અને પછી (આગળ–પાછળ) આખા બદન પર હાથ ફેરવતા હતા અને જે બીમારીમાં આપની વફાત થઈ છે, એમાં મુઅવ્વિઝાત પઢીને હું આપના હાથ પર દમ કરતી હતી. પછી આપના તે હાથને આપના (આખા બદન) પર ફેરવતી હતી. *(બુખારી–મુસ્લિમ)*

(૫) હુઝૂર નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ના ઘરમાં કોઈ બીમાર પડતું, તો આપ મુઅવ્વિઝાત પઢીને તેના પર દમ ફરમાવતા હતા. *(મિશ્કાત)*

(૬) હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને એકવાર નમાઝની હાલતમાં વીંછીએ દંશ માર્યો. આપે ફારિગ થઈને ફરમાવ્યું : વીંછી પર અલ્લાહ તઆલાની લા'નત થાય, તે ન તો નમાઝ પઢનારને છોડે છે અને ન તો બીજા કોઈને ! ત્યાર બાદ પાણી અને નમક (મીઠું) મંગાવ્યું અને પાણીમાં નમક ઘોળીને વીંછી કરડયો હતો, તે જગ્યાએ ફેરવતા રહ્યા તથા સૂરએ કાફિરૂન, સૂરએ ફલક અને સૂરએ નાસ પઢતા રહ્યા. *(હિસ્ને અનિત્તબરાની ફિસ્સગીર, બયહકી, મિશ્કાત)*

(૭) હઝરત ઉકબહ ઈબ્ને આમિર (રદિ.) બયાન કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે તમને તે આયતો વિષે ખબર નથી, જે રાતે મારા પર નાઝિલ થઈ ? મેં એમના જેવી આયતો જોઈ

નથી : "કુલ અઊઝુ બિરબ્બિલ ફલક" અને "કુલ અઊઝુ બિરબ્બિન્નાસ" (બંને સૂરતો સંપૂર્ણ). *(મુસ્લિમ)*

(૮) હઝરત ઉકબહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે હુઝૂર નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) જિન્નાત અને નઝરે બદથી પનાહ માંગ્યા કરતા હતા, અહિંયા સુધી કે મુઅવ્વઝતૈન (સૂરએ ફલક અને સૂરએ નાસ) નાઝિલ થઈ, તો આપે (સલ.) (પનાહ માંગવા માટે) આ બંને સૂરતોને અપનાવી લીધી અને આ સૂરતો સિવાય (પનાહ માંગવાની) બધી દુઆઓને છોડી દીધી.

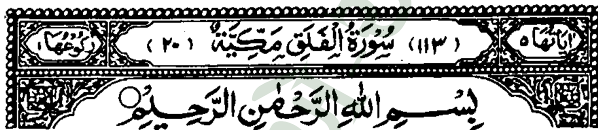
(તિરમિઝી, નસાઈ, ઈબ્ને માજહ)

(૯) ઉકબહ ઇબ્ને આમિર (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : જ્યારે તમે સૂઈ જાઓ અને જ્યારે તમે ઊઠો તો આ બન્ને સૂરતોને પઢયા કરો. *(ઇબ્ને અબી શયબહ)*

(૧૦) હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : તમે સૂરએ ફલક પઢયા કરો, કારણ કે તમે કદાપિ કોઈ સૂરત એવી પઢી શકશો નહિ, જે (પનાહ માંગવા વિશે) અલ્લાહ તઆલાને એનાથી વધુ મહબૂબ કે પસંદિત હોય અને જે પનાહ માંગવાના ઉદ્દેશને અલ્લાહ તઆલાની નજીક એનાથી વધુ અદા કરનારી હોય. બસ, જો તમારાથી થઈ શકે કે આ સૂરત પઢવાનું છૂટી ન જાય, તો

તમે એવું કરી લો (અર્થાત્ એને પ્રબંધપૂર્વક અને પાબંદીથી પઢતા રહો.) *(હાકિમ, હિસ્ને હસીન : ૪૪૮)*

(૧૧) એક હદીસમાં આ પ્રમાણે આવ્યું છે કે આપે (સલ.) ફરમાવ્યું : તમે કદાપિ કોઈ સૂરત એવી પઢી શકવાના નથી, જે પનાહ માંગવાના ઉદ્દેશને અલ્લાહ તઆલાની સમક્ષ અદા કરવામાં કુલ્ અઊઝુ બિ-રબ્બિલ્ ફલક.....થી વધીને હોય. *(ઇબ્નુસ્સુન્ની, હિસ્ન : ૪૪૮)*

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ﴿٢﴾ وَ

مِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۙ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي

الْعُقَدِ ۙ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

★ સૂરએ ફલક ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહમાનિર્રહીમ

કુલ્ અઊઝુ બિ-રબ્બિલ્ ફ-લકિ; મિન્ શર્રિ મા ખ-લ-ક; વ મિન્ શર્રિ ગાસિકિન્ ઈઝા વ-કબ્. વ મિન્ શર્રિન્નફ્ફાષાતિ ફિલ્ઉ-કદ્. વ મિન્ શર્રિ હાસિદિન્ ઈઝા હ-સદ.

(١١٤) سُوْرَةُ النَّاسِ مَكِّيَّةٌ (٢١)

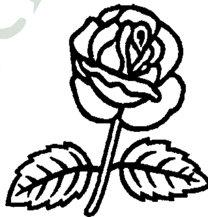
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ اِلٰهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۙ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِىْ يُوَسْوِسُ فِىْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦

★ સૂરએ નાસ ★

બિસ્મિલ્લાહિર્રહ્માનિર્રહીમ

કુલ્ અઊઝુ બિ–રબ્બિન્નાસ; મલિકિન્નાસ. ઇલાહિન્નાસ. મિન્ શર્રિલ્ વસ્વાસિલ્ ખન્નાસિલ્લઝી યુવસ્વિસુ ફી સુદૂરિન્નાસ. મિનલ્ જિન્નતિ વન્નાસ.

વિવિધ સૂરતોની વિશેષ ફઝીલતો

★ સૂરએ બકરહની ફઝીલત ★

(પારહ : ૧)

(૧) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.) બયાન કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે પોતાના ઘરોને કબ્રસ્તાન ન બનાવો. જે ઘરમાં સૂરએ બકરહ પઢવામાં આવે છે, એમાં શયતાન દાખલ થઈ શકતો નથી.

(મુસ્લિમ)

(૨) રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે ખરેખર, શયતાન તે ઘરમાંથી નાસી જાય છે, જેમાં સૂરએ બકરહ પઢવામાં આવે છે.

(મુસ્લિમ, તિરમિઝી, નસાઈ, હિસ્ન)

(૩) રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે જે માણસ રાતે સૂરએ બકરહ પઢશે, તો શયતાન એના ઘરમાં ત્રણ રાત સુધી દાખલ થઈ શકશે નહિ અને જે માણસ દિવસે સૂ. બકરહ પઢશે તો શયતાન એના ઘરમાં ત્રણ દિવસ સુધી દાખલ થઈ શકશે નહિ.

(ઈબ્ને હિબ્બાન, હિસ્ને હસીન)

(૪) હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)નું

ફરમાન છે કે મને સૂરએ બકરહ ઝિક્રે અવ્વલથી અર્પણ કરવામાં આવી છે. *(હાકિમ–હિસ્ને હસીન–૪૩૭)*

સૂરએ બકરહ અને સૂરએ આલિ ઈમરાનના ફઝાઈલ

(પારહ : ૧ / પારહ : ૩)

(૧) હઝરત અબૂ ઉમામહ બાહિલી (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે કુર્આન શરીફની તિલાવત કરતા રહો, કારણ કે કુર્આન શરીફ પોતાના પઢવાવાળા માટે કિયામતના દિવસે સિફારિશ કરશે. "ઝહરાવૈન" અર્થાત્ સૂરએ બકરહ અને સૂરએ આલિ ઈમરાનને પઢયા કરો. આ બંને કિયામતના દિવસે એવી હાલતમાં આવશે કે જાણે વાદળ યા પક્ષીઓનાં બે ઝુંડ છે અને પોતાના પઢવાવાળાઓ તરફથી અલ્લાહ તઆલાની બારગાહમાં હુજ્જત (દલીલ) કરશે. સૂરએ બકરહને પઢવું બરકત છે અને એને છોડવું હસરત છે અને તેને પઢવાવાળાને જાદૂની અસર થશે નહિ. *(મુસ્લિમ)*

(૨) હઝરત નવાસ ઈબ્ને સમઆન (રદિ.) બયાન કરે છે કે મેં નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)ને ફરમાવતા સાંભળ્યા છે કે કિયામતના દિવસે કુર્આન શરીફ અને તેના પઢવાવાળાઓ તથા તેના પર અમલ કરવાવાળાઓને લાવવામાં આવશે. તેમની આગળ આગળ

સૂરએ બકરહ અને સૂરએ આલિ ઈમરાન હશે. રિવાયતકર્તા કહે છે કે નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ આ બંને સૂરતોની ત્રણ મિસાલો આપી, જે હું કદાપિ ભૂલી શકતો નથી. આપ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : તે બેઉ સૂરતો વાદળનાં બે ટુકડાઓની માફક યા બે ચમકદાર કાળાં છાંયડાંની માફક યા પક્ષીઓની બે હારબંધ જમાઅતોની માફક હશે અને પોતાના પઢવાવાળાઓના તરફથી હુજ્જત (વાદવિવાદ) કરશે.

(મુસ્લિમ)

★ સૂરએ અન્આમની ફઝીલત ★

(પારહ : ૭)

હઝરત જાબિર (રદિ.)થી રિવાયત છે કે સૂરએ અન્આમ જ્યારે નાઝિલ થઈ તો રસૂલે અકરમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ સુબ્હાનલ્લાહ કહ્યું. પછી ફરમાવ્યું : આ સૂરતને એટલી મોટી સંખ્યામાં ફરિશ્તાઓએ રુખ્સત કરી કે જેમણે આકાશના કિનારાને ઢાંકી–છુપાવી દીધો.

(હાકિમ, હિસ્ન : ૪૩૯)

★ સૂરએ કહફની ફઝીલત ★

(પારહ : ૧૫)

(૧) હઝરત અબુ દરદાઅ્ (રદિ.) બયાન કરે છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ

ફરમાવ્યો કે જેણે સૂરએ કહફની (પહેલી યા છેલ્લી) દસ આયતો મોઢે યાદ કરી લીધી, તો તે દજ્જાલના ફિત્નાથી મહફૂઝ રહેશે. *(મુસ્લિમ, અબૂ દાઉદ, નસાઈ, તિરમિઝી)*

(૨) હઝરત અબુ દરદાઅ્ (રદિ.) હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)નો ઈરશાદ નકલ કરે છે કે જેણે સૂરએ કહફની શરૂઆતની ત્રણ આયતો પઢી, તો તે દજ્જાલના ફિત્નાથી મહફૂઝ રહેશે. *(તિરમિઝી)*

(૩) રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે જે માણસ જુમ્અહના દિવસે સૂરએ કહફ પઢશે, તો એના માટે એ જુમ્અહથી પેલી (આવતી) જુમ્અહ સુધી એક નૂર રોશન રહેશે. *(હાકિમ–હિસ્ન)*

(૪) એક રિવાયતમાં છે કે જે માણસ જુમ્અહની રાતે સૂરએ કહફ પઢશે તો એના માટે, એના અને ખાન–એ–કા'બા દરમિયાન એક નૂર રોશન રહેશે. *(દારમી–હિસ્ન)*

(૫) રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું કે જે માણસ સૂરએ કહફને એવી રીતે પઢે, જેવી રીતે તે ઊતરી છે (અર્થાત્ બિલકુલ સહીહ પઢે) તો એના માટે એની જગ્યાથી લઈને મક્કા સુધી આ સૂરત નૂર બની જશે અને જે માણસ એની અંતિમ દસ આયતો પઢશે અને પછી દજ્જાલ જાહેર થઈ જાય, તો તે એના પર કાબૂ પામી

શકશે નહિ. *(નસાઈ, હાકિમ, હિસ્ન)*

(૬) એક રિવાયતમાં આ પ્રમાણે છે કે જે માણસે સૂરએ કહફ પઢી, તો તે એના માટે કિયામતના દિવસે એના સ્થળેથી મક્કા સુધી નૂર બનશે અને જેણે એની દસ આયતો પઢી, પછી જો દજ્જાલ નીકળી આવ્યો, તો તે એને કંઈ જ નુકસાન પહોંચાડી શકશે નહિ. *(તબરાની, હિસ્ન : ૩૩૯)*

★ સૂરએ દુખાનની ફઝીલત ★

(પારહ : ૨૫)

(૧) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.)થી રિવાયત છે કે નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે જેણે સૂરએ હામીમ દુખાન રાતે પઢી તો એના માટે સિત્તેર હજાર ફરિશ્તા મગફિરતની દુઆ કરે છે. *(તિરમિઝી)*

(૨) હઝરત અબૂ હુરયરહ (રદિ.) નબીએ અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)નો ઈરશાદ નકલ ફરમાવે છે કે જેણે જુમ્અહની રાતે સૂરએ હામીમ દુખાન પઢી તો એની મગફિરત કરી દેવામાં આવે છે. *(તિરમિઝી)*

સૂરએ હશ્રની અંતિમ ત્રણ આયતોની ફઝીલત

(૧) હઝરત મઅકલ ઈબ્ને યસાર (રદિ.) રસૂલે કરીમ

(સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)નો ઈરશાદ નકલ ફરમાવે છે કે જેણે સવારના વખતે ત્રણવાર "અઊઝુ બિલ્લાહિસ્સમીઈલ અલીમ મિનશ્શયતાનિર્રજીમ" અને સૂરએ હશ્રની અંતિમ ત્રણ આયતો પઢી, તો અલ્લાહ તઆલા સિત્તેર હજાર ફરિશ્તાઓ નિયુક્ત ફરમાવે છે, જે સાંજ સુધી એના માટે દુઆ કરે છે અને જો તે દિવસે તેની મૌત થઈ જાય તો તેને શહાદતની મૌત નસીબ થશે અને જે કોઈ સાંજે આ અમલ કરશે, તો એના માટે સવાર સુધી આ જ (ફઝીલત) હશે. *(તિરમિઝી)*

★ સૂરએ ફત્હની ફઝીલત ★

(પારહ : ૨૬)

હઝરત અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને ઉમર (રદિ.)થી રિવાયત છે કે રસૂલુલ્લાહ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ફરમાવ્યું : સૂરએ ફત્હ મને તે સઘળી ચીજોથી વધુ મહબૂબ છે, જેના પર સૂર્ય ઊગે છે. *(બુખારી, નસાઈ, તિરમિઝી)*

★ "મુસબ્બહાત"ની ફઝીલત ★

હઝરત ઈરબાઝ ઈબ્ને સારિયહ (રદિ.)એ કહ્યું કે નબીએ કરીમ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ) સૂતાં પહેલાં "મુસબ્બહાત"ની તિલાવત ફરમાવતા હતા અને આપ

(સલ.) ફરમાવતા : "એમાં એક આયત છે, જે એક હજાર આયતોથી અફઝલ છે."

હઝરત મુઆવિયહ (રદિ.)એ કહ્યું કે અમુક ઈલ્મવાનો "મુસબ્બહાત"માં છ (૬) સૂરતોની ગણના કરતા હતા : (૧) સૂરએ હદીદ, (૨) સૂ. હશ્ર, (૩) સૂ. સફ, (૪) સૂ. જુમ્અહ, (૫) સૂ. તગાબુન, (૬) સૂ. અઅ્લા.

(ઈમામ નસાઈ કૃત અમલુલ્ યવ્મ વલ્લયલહ : ૪૨૬)

મજકૂર સૂરતો અનુક્રમે પારહ–૨૭, ૨૮, ૨૮, ૨૮, ૨૮ અને ૩૦ માં આવેલી છે.

★ તિલાવતની ફઝીલત ★

(૧૧) હઝરત અબૂ સઈદ ખુદરી (રદિ.)થી રિવાયત છે કે હુઝૂરે અકદસ (સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમ)એ ઈરશાદ ફરમાવ્યો કે અલ્લાહ તઆલાનું ફરમાન છે કે જે માણસને કુર્આન શરીફની મશગૂલીને કારણે ઝિક્ર કરવાની અને દુઆ માંગવાની ફુરસદ મળતી નથી, તો હું તેને તમામ દુઆઓ માંગવાવાળાઓથી વધુ અર્પણ કરું છું અને અલ્લાહ તઆલાના કલામને સઘળાં કલામો પર એવી જ ફઝીલત પ્રાપ્ત છે, જેમ કે ખૂદ અલ્લાહ તઆલાને તમામ મખ્લૂક પર.

(તિરમિઝી)

(સ્થાન સમર્પિત)

ઈસાલે સવાબનો તરીકો

કુર્આન શરીફની યથાશક્તિ તિલાવત કર્યા પછી આ પ્રમાણે દુઆ કરવી કે હે અલ્લાહ ! મેં તારા આ કલામે પાકની જે તિલાવત કરી છે, એમાં મારાથી જે કંઈ પણ ગલતી કે કોતાહી થવા પામી હોય તો એને માફ ફરમાવ અને તારા આ કલામને પઢવાનો સવાબ આકાએ નામદાર હઝરત મુહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહુ અલયહિ વ સલ્લમને પહોંચીને આપની આલઅવલાદને, સહાબએ કિરામને અને કુલ ઉમ્મતે મુહમ્મદિય્યહ (સલ.)ને એનો સવાબ પહોંચીને, ખાસ કરીને.......(જેને સવાબ મોકલવો હોય તેનું નામ લેવું)ને એનો સવાબ મળે, આમીન !

પહેલે અને છેલ્લે દુરૂદ શરીફ અચૂક પઢી લેવું.

چہل ربّنا

(١)

رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿﴾

(٢)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ
اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ص وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ
عَلَيْنَا ج اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿﴾

(٣)

رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ
حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿﴾

(٤)

رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا

ચાળીસ રબ્બના

(૧)

રબ્બના તકબ્બલ્ મિન્ના, ઈન્ન-ક અન્તસ્સમીઉલ્ અલીમ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! તું અમારા આ'માલને કબૂલ કર. બેશક, તું સાંભળનાર (અને) જાણનાર છે.]

(૨)

રબ્બના વજ્અલ્ના મુસ્લિમયનિ લ-ક વ મિન્ ઝુર્રિય્યતિના ઉમ્મતમ્ મુસ્લિ-મતલ્ લ-ક, વ અરિના મનાસિ-કના વ તુબ્ અલયના, ઈન્ન-ક અન્તત્તવ્વાબુર્રહીમ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને તારા ફરમાંબરદાર બનાવ અને અમારી અવલાદમાંથી પણ એક તારી ફરમાંબરદાર (તાબેદાર) જમાઅત બનાવ અને અમને હજ્જના અહકામ બતાવ અને અમને માફ કર. બેશક, તું જ તવબા કબૂલ કરનાર (અને) મહેરબાન છે.]

(૩)

રબ્બના આતિના ફિદ્દુન્યા હ-સ-નતંવ્ વફિલ્આખિરતિ હ-સ-નતંવ્ વ કિના અઝાબન્નાર.

[હે અમારા પાલનહાર ! અમને દુનિયામાં ભલાઈ અને આખિરતમાં પણ ભલાઈ અતા કર અને અમને દોઝખના અઝાબથી બચાવજે.]

(૪)

રબ્બના અફ્રિગ્ અલયના સબ્રંવ્ વ સબ્બિત્ અક્દા-મના.......

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમારી ઉપર સબર નાઝિલ ફરમાવ અને અમને સાબિત કદમ રાખ.......

وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ؕ

٥

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَّسِيْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ

٦

رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ

٧

رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ

عَنَّا ۥ وَاغْفِرْ لَنَا ۥ وَارْحَمْنَا ۥ اَنْتَ مَوْلٰنَا

فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ؕ

٨

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ

لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ؕ

.....વન્સુર્નાં અલલ્ કવ્મિલ્ કાફિરીન.

.....અને કાફિરોની વિરુદ્ધ અમારી મદદ ફરમાવ.]

(૫)

રબ્બના લા તુઆખિઝ્ના ઈન્નસીના અવ્ અખ્તઅ્ના.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! જો અમે ભૂલચૂક કરીએ તો અમારી પકડ ફરમાવીશ નહિ.]

(૬)

રબ્બના વલા તહ્મિલ્ અલયૂના ઈસ્રન્ કમા હમલ્તહૂ અલલ્લઝી-ન મિન્ કબ્લિના.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અને અમારી ઉપર એવો સખત બોજ મૂકીશ નહિ, જેવો કે અમારાથી આગલા લોકો પર મૂક્યો હતો.]

(૭)

રબ્બના વલા તુહમ્મિલ્ના મા લા તાક-ત લના બિહી, વઅ્ફુ અન્ના, વગ્ફિર્ લના, વર્હમ્ના, અન્ત મવ્લાના ફન્સુર્નાં અલલ્ કવ્મિલ્ કાફિરીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમારી પાસે એવો બોજ ઉંચકાવીશ નહિ, જેની અમારામાં શક્તિ નથી અને અમને માફ કર અને અમને બખ્શી દે અને અમારા પર રહમ કર, તું જ અમારો બેલી છે. તો તું કાફિરોના મુકાબલામાં અમારી મદદ ફરમાવ.]

(૮)

રબ્બના લા તુઝિગ્ કુલૂ-બના બઅ્દ ઈઝ્ હ-દય્તના વ હબ્ લના મિલ્લદુન્ક રહ્મહ્. ઈન્ન-ક અન્તલ્ વહ્હાબ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! જ્યારે તેં અમને હિદાયત આપી છે, તો પછી અમારા દિલોને (અવળા માર્ગે) વાળીશ નહિ અને પોતાની પાસેથી અમને રહમત અર્પણ કર. બેશક, તું જ સઘળું આપનાર છે.]

٩

رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ط
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ط

١٠

رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْلَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ ط

١١

رَبَّنَآ اٰمَنَّا بِمَآ اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ط

١٢

رَبَّنَا اغْفِرْلَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْٓ
اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ط

(૯)

રબ્બના ઈન્ન-ક જામિઉન્નાસિ લિયવ્મિલ્ લા રય્બ ફીહ્. ઈન્નલ્લા-હ લા યુખ્લિફુલ્ મીઆદ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! (આ દુઆનું કારણ એ જ છે કે) તું આખી માનવજાતને એક (હશ્રના) દિવસે એકત્ર કરનાર છે. જે(ના આવવા)માં જરા પણ શંકા નથી, (કારણ કે) અલ્લાહ તઆલા પોતાના વાયદાનો કદી પણ ભંગ કરતો નથી.]

(૧૦)

રબ્બના ઈન્નના આમન્ના ફગ્ફિર્ લના ઝુનૂ-બના વ કિના અઝાબન્નાર.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમે તારા ઉપર ઈમાન લાવ્યા છીએ, તું અમારા ગુનાહોને માફ કર અને અમને દોઝખના અઝાબથી બચાવજે.]

(૧૧)

રબ્બના આમન્ના બિમા અન્ઝલ્ત વત્તબઅ્નર્રસૂ-લ ફક્તુબ્ના મઅશ્શાહિદીન.

[હે અમારા પાલનહાર ! તેં જે વસ્તુ ઉતારી, એને અમે માની લીધી અને તારા રસૂલની પેરવી કરી, તો તું અમને માનવાવાળાઓની જમાઅતમાં લખી દે.]

(૧૨)

રબ્બનગ્ફિર્ લના ઝુનૂ-બના વ ઈસ્રા-ફના ફી અમ્રિના વ ષબ્બિત્ અક્દા-મના વન્સુર્ના અલલ્ કવ્મિલ્ કાફિરીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમારા ગુનાહોને માફ કરી દે અને જો અમારા કામમાં અમે હદ ઓળંગી ગયા હોય, તો એને પણ માફ કરી દે અને અમને સાબિતકદમ રાખ અને કાફિરોના મુકાબલામાં અમારી મદદ કર.]

١٣

رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا

عَذَابَ النَّارِ ۝

١٤

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ

وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝

١٥

رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ

اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۤ

١٦

رَبَّنَا فَاغْفِرْلَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا

وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ۝

(૧૩)

રબ્બના મા ખ-લક્‌ત હાઝા બાતિલા. સુબ્હાન-ક ફ-કિના અઝાબન્નાર.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! તેં આ (કાયનાત)ને વ્યર્થ બનાવી નથી. તારી ઝાત બધી ખામીઓથી પાક છે. તો તું અમને દોઝખના અઝાબથી બચાવજે.]

(૧૪)

રબ્બના ઈન્ન-ક મન્ તુદ્‌ખિલિન્ના-ર ફ-કદ્ અખ્ઝય્તહૂ, વમા લિઝ્ઝાલિમી-ન મિન્ અન્સાર.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! જેમને તેં દોઝખમાં નાખ્યા, તેમને તેં અપમાનિત કર્યા અને ત્યાં ગુનેહગારોનો કોઈ મદદગાર નથી.]

(૧૫)

રબ્બના ઈન્નના સમિઅ્ના મુનાદિ-યંય્યુનાદી લિલ્ઈમાનિ અન્ આમિનૂ બિ-રબ્બિકુમ્ ફ-આમન્ના.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! બેશક, અમે એક પુકારનારને સાંભળ્યો કે જે ઈમાનની દા'વત આપે છે કે, હે (લોકો !) પોતાના રબ પર ઈમાન લઈ આવો, જેથી અમે તારી ઉપર ઈમાન લઈ આવ્યા.]

(૧૬)

રબ્બના ફગ્ફિર્ લના ઝુનૂ-બના વ કફ્ફિર અન્ના સય્યિઆતિના વ ત-વફ્ફના મઅલ્ અબ્રાર.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! હવે તું અમારા ગુનાહોને માફ કરી દે અને અમારી બુરાઈઓને અમારાથી દૂર કર અને નેક લોકો સાથે શામેલ કરીને અમને દુનિયાથી ઉઠાવજે.]

(۱۷)

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ؕ

(۱۸)

رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ؕ

(۱۹)

رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا

عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ

خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ؕ

(۲۰)

رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا سكتة وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْلَنَا

وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ؕ

(૧૭)

રબ્બના વ આતિના મા વઅત્તના અલા રુસુલિ-ક વલા તુખ્ઝિના યવ્મલ્ કિયામહ્. ઈન્ન-ક લા તુખ્લિફુલ્ મીઆદ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! તેં તારા રસૂલો મારફત જે વચનો અમને આપ્યાં છે, તે અતા કર અને કિયામતના દિવસે અમને અપમાનિત કરીશ નહિ. બેશક, તું વચનભંગ કરતો નથી.]

(૧૮)

રબ્બના આમન્ના ફક્તુબ્ના મઅશ્શાહિદીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમે ઈમાન લઈ આવ્યા, જેથી તું અમને સાચા લોકો સાથે લખી આપ.]

(૧૯)

રબ્બના અન્ઝિલ્ અલય્ના મા-ઈ-દતમ્ મિનસ્સમાઈ તકૂનુ લના ઈદલ્ લિ-અવ્વલિના વ આખિરિના વ આય-તમ્ મિન્ક, વર્ઝુક્ના વ અન્ત ખય્રુર્રાઝિકીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમારા ઉપર આકાશેથી એક દસ્તરખાન ઉતાર કે, જે અમારા આગલા અને પાછલા લોકો માટે ઈદ (ખૂશી) બની જાય અને તારા તરફથી કોઈ નિશાની બની જાય અને અમને રોઝી અર્પણ કર અને તું જ સર્વશ્રેષ્ઠ રોઝી આપનાર છે.]

(૨૦)

રબ્બના ઝલમ્ના અન્ફુ-સના, વ ઈલ્લમ્ તગ્ફિર્ લના વ તર્હમ્ના લ-નકૂનન્ન મિનલ્ ખાસિરીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમે સ્વજાત પર ઝુલ્મ કર્યો છે. જો તું અમારી મગફિરત નહિ કરે અને અમારા ઉપર રહમ નહિ કરે, તો અમે જરૂર નુકસાન ઉઠાવનારાઓમાંથી થઈ જઈશું.]

۲۱

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ط

۲۲

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ

خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ط

۲۳

رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ط

۲۴

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَنَجِّنَا

بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ط

۲۵

رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ ط وَمَا يَخْفٰى عَلَى

اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ط

(૨૧)

રબ્બના લા તજ્અલ્ના મ-અલ્ કવ્મિઝ્ઝાલિમીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને ઝાલિમ કે ગુનેહગાર લોકોમાં શામેલ કરીશ નહિ.]

(૨૨)

રબ્બનફ્તહ્ બય્નના વ બય્ન કવ્મિના બિલ્હક્કિ વ અન્ત ખય્રુલ્ ફાતિહીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! તું અમારી અને અમારી કૌમ વચ્ચે હકનો ફૈસલો કર અને તું સૌથી સારો ફૈસલો કરનાર છે.]

(૨૩)

રબ્બના અફ્રિગ્ અલય્ના સબ્રંવ્વ ત-વફ્ફના મુસ્લિમીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમારા ઉપર સબ્રનો દ્વાર ખોલી દે અને અમને મુસલમાન હોવાની હાલતમાં મૌત આપ.]

(૨૪)

રબ્બના લા તજ્અલ્ના ફિત્નતલ્ લિલ્કવ્મિઝ્ઝાલિમી-ન; વ નજ્જિના બિ-રહ્મતિ-ક મિનલ્ કવ્મિલ્ કાફિરીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને ઝાલિમ કૌમ માટે અજમાઈશ ન બનાવ અને પોતાની રહમતથી અમને કાફિર લોકોથી છૂટકારો આપ.]

(૨૫)

રબ્બના ઈન્ન-ક તઅ્લમુ મા નુખ્ફી વ મા નુઅ્લિન. વ મા યખ્ફા અલલ્લાહિ મિન્ શય્ઈન્ ફિલ્અર્દિ વલા ફિસ્સમાઅ્.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! બેશક, તું તે સર્વ કાંઈ જાણે છે, જેને અમે છૂપાવીએ છીએ અને જેને અમે જાહેર કરીએ છીએ અને અલ્લાહ તઆલાથી જમીન કે આસમાનમાંથી કોઈ વસ્તુ છૂપી નથી.]

٢٦

رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ؕ

٢٧

رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ؕ

٢٨

رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ؕ

٢٩

رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ؕ

٣٠

رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ؕ

(૨૬)

રબ્બના વ તકબ્બલ્ દુઆઅ્.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમારી આ દુઆને કબૂલ ફરમાવ.]

(૨૭)

રબ્બનગ્ફિર્ લી વ લિ-વા. દય્ય વ લિલ્મુઅ્મિની-ન યવ્મ યકૂમુલ્ હિસાબ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! તે દિવસે કે જ્યારે હિસાબ થશે ત્યારે તું મારી, મારા માં-બાપની અને સઘળાં મુઅમિનોની મગફિરત કરી આપજે.]

(૨૮)

રબ્બના આતિના મિલ્લદુન્ક રહ્મ-તંવ્વ હય્યિઅ્ લના મિન્ અમ્રિના ર-શ-દા.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને તારી પાસેથી રહમત અતા કર અને અમારા કામોની સુધારણા સંપૂર્ણ કરી આપ.]

(૨૯)

રબ્બના ઈન્નના નખાફુ અંય્યફ્રુ-ત અલય્ના અવ્ અંય્યત્ગા.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને બીક છે કે તે (ફિરઔન) અમારી ઉપર અતિશયોક્તિ કે અત્યાચાર (ઝિયાદતી) અથવા શરારત ન કરવા લાગે.]

(૩૦)

રબ્બુનલ્લઝી અઅ્તા કુલ્લ શય્ઈન્ ખલ્કહૂ સુમ્મ હદા.

[અમારો પરવરદિગાર તે છે, જેણે દરેક વસ્તુને તેનું સંપૂર્ણ સ્વરૂપ આપ્યું, પછી તેને સૂઝ આપી.]

٣١

رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ
الرّٰحِمِيْنَ ؕ

٣٢

رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا
كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ؕ

٣٣

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ
وَّاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا ؕ

٣٤

رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ؕ

٣٥

رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ

(૩૧)

રબ્બના આમન્ના ફગ્ફિર્ લના વર્હમ્ના વ અન્ત ખયરુર્રાહિમીન.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમે ઈમાન લઈ આવ્યા, જેથી તું અમને માફ કરી દે અને અમારા પર રહમ ફરમાવ અને તું તો બધા રહમ કરનારાઓમાં (સૌથી) વધુ રહમ કરનાર છે.]

(૩૨)

રબ્બનસ્રિફ્ અન્ના અઝા-બ જહન્ન-મ; ઈન્ન અઝા-બહા કા-ન ગરામા. ઈન્નહા સાઅત્ મુસ્તકર્રવ્વ મુકામા.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમારાથી દોઝખના અઝાબને હટાવી આપજે. બેશક, એનો અઝાબ તો પૂરેપૂરો લાગવાવાળો છે. બેશક, તે (દોઝખ) તો ઘણું ખરાબ ઠેકાણું અને રહેઠાણ છે.]

(૩૩)

રબ્બના હબ્ લના મિન્ અઝ્વાજિના વ ઝુર્રિય્યાતિના કુર્ર-ત અઅ્યુનિંવ્ વજ્અલ્ના લિલ્મુત્તકી-ન ઈમામા.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને અમારી અવરતો અને અવલાદ તરફથી આંખોની ઠંડક અર્પણ કર અને અમને પરહેઝગારોના ઈમામ બનાવી દે.]

(૩૪)

રબ્બના લ-ગફૂરુન્ શકૂર.

[બેશક, અમારો પરવરદિગાર અત્યંત માફ કરનાર (અને) કદર કરનાર છે.]

(૩૫)

રબ્બના વસિઅ્ત કુલ્લ શયઈર્રહ્મ-તંવ્ વ ઈલ્મન્ ફગ્ફિર્ લિલ્લઝી-ન....

[હે અમારા પરવરદિગાર ! દરેક ચીજ પર તારી રહમત અને ઈલ્મ છવાયેલ છે. તો તું તેવા લોકોને બખ્શી દે, જેઓ......

تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ط

٣٦

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِ الَّتِىْ وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ

صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَ ذُرِّيّٰتِهِمْ ط اِنَّكَ

اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۙ وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ط وَمَنْ تَقِ

السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ط وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

الْعَظِيْمُ ط

٣٧

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا

بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِىْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ

اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ط

٣٨

رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ

....તાબૂ વત્ત-બઊ સબીલ-ક વ કિહિમ અઝાબલ્ જહીમ.

....તૌબા કરે છે અને તારા માર્ગે ચાલે છે અને તેમને તું દોઝખના અઝાબથી બચાવજે.]

(૩૬)

રબ્બના વ અદ્ખિલ્હુમ્ જન્નાતિ અદ્નિનિલ્લતી વ અત્તહુમ્ વ મન્ સ-લ-હ મિન્ આબાઈહિમ્ વ અઝ્વાજિહિમ્ વ ઝુર્રિય્યાતિહિમ્, ઈન્ન-ક અન્તલ્ અઝીઝુલ્ હકીમુ; વ કિહિમુસ્સય્યિઆત. વ મન્ તકિસ્સય્યિઆતિ યવ્મ-ઈઝિન્ ફ-કદ્ રહિમ્તહ્. વ ઝાલિ-ક હુવલ્ ફવ્ઝુલ્ અઝીમ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! તું તેમને સદા રહેવાની જન્નતમાં દાખલ કર, જેનો તેં એમને વાયદો કર્યો છે અને તેમનાં માં-બાપ, તેમની અવરતો અને તેમની અવલાદમાંથી જે નેક હોય, તેમને પણ (જન્નતમાં દાખલ કર.) બેશક, તું જ ઝબરદસ્ત, હિકમતવાળો છે અને (કિયામતના દિવસે) તેમને બુરાઈઓથી સુરક્ષિત રાખજે અને તે દિવસે જેને તેં બુરાઈઓથી બચાવી લીધો તો બેશક, તેં તેના પર રહમ ફરમાવી અને એ જ મોટી સફળતા છે.]

(૩૭)

રબ્બનગ્ફિર લના વ લિઈખ્વાનિનલ્લઝી-ન સ-બ-કૂના બિલ્ઈમાન. વલા તજ્અલ્ ફી કુલૂબિના ગિલ્લલ્ લિલ્લઝી-ન આમનૂ રબ્બના ઈન્ન-ક રઊફુર્રહીમ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને અને અમારા તે ભાઈઓને, જેઓ અમારાથી પહેલાં ઈમાન લાવ્યા છે, તેમને માફ કરી દે અને ઈમાનવાળાઓ પ્રત્યે અમારા દિલોમાં વેર-કપટ ન નાખ. હે અમારા પરવરદિગાર ! તું જ મહા માયાળુ અને દયાળુ છે.]

(૩૮)

રબ્બના અલય્ક તવક્કલના વ ઈલય્ક અનબ્ના વ ઈલય્કલ્ મસીર.

[હે અમારા રબ ! તારી ઉપર અમે ભરોસો કર્યો અને તારા તરફ જ રજૂ થયા અને તારા જ તરફ બધાએ પાછા ફરવાનું છે.]

(٣٩)

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا

رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ط

(٤٠)

رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ اِنَّكَ عَلٰى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ط

(૩૯)

રબ્બના લા તજ્અલ્ના ફિત્નતલ્ લિલ્લઝી-ન ક-ફરૂ વગ્ફિર્ લના રબ્બના, ઈન્ન-ક અન્તલ્ અઝીઝુલ્ હકીમ.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને કાફિરો માટે અજમાઈશ બનાવીશ નહિ અને હે અમારા પરવરદિગાર ! અમને માફ કર. બેશક, તું જ બળવાન (અને) હિકતવાન છે.]

(૪૦)

રબ્બના અત્મિમ્ લના નૂ-રના વગ્ફિર્ લના, ઈન્ન-ક અલા કુલ્લિ શયઈન્ કદીર.

[હે અમારા પરવરદિગાર ! અમારા માટે અમારા નૂરને સંપૂર્ણ કરી દે અને અમારી મગફિરત કર, બેશક, તું સર્વ ચીજ કરવા શક્તિમાન છે.]

